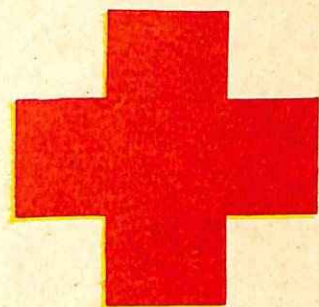

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1968

Τό Καινόργιο Ἀστέρι

Cantabile

Στίχοι καὶ Μουσική: ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΕΝΑΡΔΟΣ

Κυκλοφορεῖ ἐξ Αἰκῆς ὩΔῆ
Τὸ ψάλλει Βυζαντινὴ Χορωδία συνοδεύει ὀρχήστρας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 24ον • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1968 • ΑΡΙΘ. ΣΤΑΥΡΟΥ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6 : Διευθύνσεις Περιοδικῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΩΝ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ἰστρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἔτησία συνδρομὴ Ἑσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ε. ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων.....	2
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Ἡ φάνη τῆς κυρᾶ - Λένης.....	3
Κ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑ: Δώρα στὸ Βρέφος.....	5
Ι. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ: Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.....	6
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ἐλεν Κέλλερ.....	8
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα.....	9
Ι. ΚΡΟΝΙΝ: Πιστεύω στὸν Παντοδύναμο.....	9
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: «Χριστὸς Γεννᾶται...».....	10
Π. ΦΛΩΡΟΥ: Δικαιοσύνη, ἄρτος ἀγγέλων.....	11
Ν. ΣΦΥΓΡΟΕΡΑ: Ποίημα.....	11
Α. Κ.: Σατωβριάνδος.....	12
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ὁ δρυοκόλαπτης.....	13
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ: Ἡ ὕγεια.....	15
Κ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗ: Καλὴ συμπεριφορὰ.....	15
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. (Εἰκόνες).....	16
Α. ΒΑΣΙΩΤΗ: Παγκόσμιος Ὄργανισμός Ὑγείας.....	18
ΠΑΛΑΙΟΥ: Ἀστρονομικά.....	19
ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Σ.Σ.Ν.....	20
U. ARTHUR: Ἀγγελοι χωρὶς φτερά.....	25
ΠΑΠΟΥ-ΓΙΑΓΙΑΣ.....	26
M. ZANETTOY: Ποίημα.....	25
MATHEE Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (Εἰκόνες).....	27
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ.....	28
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.....	30
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.....	31
Ι. ΒΕΡΝ: Στὴ χώρα τῶν γουναράδων.....	32
Σ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ - Α.Β.: Στίχοι - Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.....	
E.P.FOTIADIS: Madona of the Angels.....	2
A. KARANTONIS: The Crib of Aunty - Lena.....	3
K. KOURKOULA: Gifts to the Infant.....	5
J. TIMAGENOUS: Christ's birth.....	6
S. SPILIOPOULOS: Helen Keller.....	8
TH. KOSNTANTINOU: Poem.....	9
J. CRONIN: I belive in the Almighty.....	9
S. PANAGIOTOPOULOS: «Christ is Born».....	10
P. FLOROS: Justice - Nourishment of Angels.....	11
N. SFIROERA: Poem.....	11
A. K.: F. R. CHATEAUBRIAND.....	12
N. DIMITROKALLIS: The Green Woodpecker.....	13
S. SPERANTZA: Health.....	15
K. ZOUMPOULIDIS: Good Behaviour.....	15
H.J.R.C. GROUPS ACTIVITIES (Pictures).....	16
A. VASSIOTIS: W. H. O.....	18
PALEOS: Astronomy.....	19
H.R.C. and H.J.R.C. Movement - Activities.....	20
U. ARTHUR: Angel without Wings.....	25
GRANDFATHER-GRANDMOTHER Advice in Verse.....	26
M. ZENETOS: Poem.....	26
GLIMPSES ALL OVER THE WORLD (Pictures).....	27
RED CROSS NEWS.....	28
READERS' CONTRIBUTION.....	30
PUZZLES.....	31
JULES VERNE: The Furland.....	32
S. VENARDOS - A. B. Music - Verse in the Inner Cover.....	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ ΜΑΣ: Ἀντίγραφον ἀριστουργηματικῆς τοιχογραφίας ἀπὸ τὴν Περί-
βλεπτον τοῦ Μυστρά. Ἐγχρωμὸς φωτογραφία τῆς Δ)δος Σ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΤΗ,
Διευθυνούσης Σπουδῶν Σχολῆς Ε.Ε.Σ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΜΜΙΤΕΙΑ

Καλὰ Χριστούγεννα
16.8.85
36199

και πως ζωτικά είχαν μαγέψει τον τόπο. Μα... όχι! «Να έδω είμαι, εγώ είμαι, αυτό είναι αληθινό μαγαζί», είπε,τσιμπώντας δυνατά το χέρι της. Και πάλι, «Κύριε έλέησον».

Ξαφνικά, χωρίς να καταλάβη πως, βρέθηκε μαζί με πολλούς άλλους μέσα στο μεγάλο έμπορικό. Προχωρούσε αργά σ' ένα διάδρομο, ανάμεσα από μπάρχους φορτωμένους ό,τι μπορείς να φαντασθής! Ποτέ της δεν είχε ιδεί τόση πολλή και τόσο ωραίαπραμμάτεια. Πίσω από τους μπάρχους, δεξιά κι αριστερά, στεκόταν σοβαροί και καλοντυμένοι, σαν πρίγκιπες — έτσι της φαινόταν — κάτι κύριοι, και κάτι κοπέλλες, «σωστές νεράιδες», καθώς διηγόταν όταν γύρισε στο χωριό της. Την κοίταζαν, μα κανένας δεν της μιλούσε — όλοι φρόντιζαν να εξυπηρετήσουν τους άλλους, που ό καθένας τους κάτι έψαχνε να βρή άνασκαλεύοντας τιςπραμμάτειες των μπάρχων. Προχωρούσε αργά-αργά ή κυρά-Λένη, μα το μυαλό της δε μπορούσε να ξεκολλήσει από τη φάνη της βιτρίνας. Και ξαφνικά, της ήρθε μια ιδέα: Αυτήνα εγώ θ' αγοράσω, να την πάω στο χωριό, να στολίσω το σπίτι μου, ναρχωνται τ' αγγονάκια μου και τ' ανψάκια μου και τ' άλλα παιδιά και να τη γλέπουν και να γλέπουν τη Μεγαλόχαρη και να γλέπουν και το Χριστούλη και να γλέπουν και τα βόδια που κουνάνε τα κεφάλια τους και να γλέπουν τους Μάγους με τα δώρα, που γι' αυτούς κάθε χρόνο στη λειτουργία των Χριστουγέννων, μās λέει ό παπα-Σταμάτης, διαβάζοντας τ' άγια βιβλία...».

Κι όλο προχωρούσε μέσα στο μεγάλο κατάστημα που έλαμπε από τα πολλά φώτα και βούιζε από τον κόσμο και της φαινόταν σαν παλάτι με πολλά πατώματα. Γιατί, νά, χωρίς πάλι να το καταλάβη, μια μαγική οκάλα που κολούσε μόνη της — αυτά μόνο στα παραμύθια γίνονται — την άρπαξε και την ανέβασε σ' ένα άλλο πάτωμα, που ήταν γεμάτο με όλα τα παιχνίδια του κόσμου — παιχνίδια άσάλευτα και παιχνίδια που σαλεύανε, κουνιούντανε, κάνανε θόρυβο — ήταν εκεί-δα σωριασμένοι ένας παράξενος κόσμος, κούκλες που άνοιγόκλειναν τα μάτια τους, νάνοι που χοροπηδούσαν, άγριάνθρωποι με βέλη και τόξα κάτω από τις φοινικίες, άρχαίοι στρατιώτες, κανόνια, αεροπλάνα, τραίνα που άσταμάτητα τρέχανε σ' ένα σιδερένιο κύκλο, φάροι που άναβόσβηναν, γερανοί που σήκωναν αυτοκίνητα, κότερα που σε μικρές δεξαμενές εκάπνιζαν — και πώ, πώ, τι άλλο ακόμη δεν είδε ή κυρά-Λένη, εκειπέρα! Στάθηκε άνάμεσα σ' αυτό τον παράξενο και μαγικό κόσμο, κ' έμοιαζε σαν ένα παιγνίδι κι αυτή, μεγάλο: μια γυναίκα του χωριού, μαυροντυμένη, μ' ένα μαντήλι στο κεφάλι, μ' ένα πρόσωπο ρυτιδωμένο και με κάτι μάτια τόσα, άνοιχτά κ' έκπληκτα που κοίταζαν όλ' αυτά τα θαύματα χωρίς να καταλαβαίνουν. Άν κάποιος άλλος που θάξερε πιδ λίγα από την κυρά-Λένη, την έβλεπε εκειδα, άσάλευτα, άνάμεσα στα παιχνίδια, θα μπορούσε να την πάρη κι αυτήν για παιγνίδι και να την αγοράση...

Σάν πέρασε λίγη ώρα κ' ήρθε κάπως στα συγκαλά της ή κυρά-Λένη, προσπάθησε να ιδή τι θα μπορούσε ν' αγοράση άπ' όλ' αυτά. Έ, όσο για χρήματα, είπαμε πως είχε. Μα πάλι, εκει που λογάριάζε να πάρη έτούτο κ' εκεινο, της ήρθε ξανά στο νοϋ, ή φάνη! «Εγώ, θα πάρω τη φάνη, είπε, κ' ύστερα θάρθω έδω να βρω και τίποτ' άλλο. Μα πρώτα ή

φάνη...». Βγήκε μέσα από τα παιγνίδια και προχώρησε προς τα έξω. Έκει, στην πόρτα, στεκόταν ένας ψηλός κύριος. Τόν είδε ή κυρά-Λένη και τον πλησίασε δειλά-δειλά: — «Τι επιθυμείς, κυρούλα;» τη ρώτησε με καλωσύνη ό κύριος. «Κανένα παιγνίδι για τα εγγονάκια σου, ή; Και δε θα ξέρης τι να διαλέξης! Καλά λοιπόν. Στάσου να σε βοηθήσουμε. «Δεσποινίς», φώναξε σε μια κοπέλλα που περνούσε φορώντας μπλε φόρμα με άσπρο γιακά. «Βοήθησε, παιδι μου, την κυρούλα να διαλέξη από τα παιγνίδια». — «Άφεντικό, λέει τότε ή κυρά-Λένη, αυτό που θέλω να ψωνίσω, δεν είναι έδω! Είναι σ' άλλο μέρος του μαγαζιού. Τό είδα εκει, πίσω από το μεγάλο τζάμι...» — «Τι είδες εκει, κυρούλα μου; Να σε πάη ή δεσποινίς κάτω, να της δείξης τι επιθυμείς...». «Έ, δεν είναι άνάγκη να κάνη κόπο το κορίτσι, γιατί μπορώ να σου πω τι θέλω. Νά, θέλω ν' αγοράσω εκεινη τη σπηλιά που γεννήθηκε ό Χριστός...». Ό κύριος, άνοιξε τόσα κάτι μάτια και τα κάρφωσε στην κυρά-Λένη. Πήγε να γελάση, μα άμέσως κατάλαβε. «Ναί, κυρούλα μου, ναί, αλλά... αλλά... αυτή τη φάνη, δεν την πουλάμε! Είναι... είναι...» «Δεν την πουλάτε, γίόκα μου; Τότε, γιατί τη βάλατε στο τζάμι;» — «Πώς να σου το εξηγήσω, συνέχισε ό κύριος, λίγο σαστισμένος. Νά! Τη βάλαμε για να θυμίζει στους περαστικούς πως έχουμε Χριστούγεννα. Κατάλαβες; Είναι... είναι... άναπαράστασι...». — «Τι παράστασι και ξεπαράστασι, γέλασε άγνά ή κυρά-Λένη. Την πουλάτε, το ξέρω καλά! Μα δε θέλετε να μου τη δώσετε έμένα γιατί είμαι χωριάτισσα... Και θα λές του λόγου σου, κύλας αυτή ή μπαμπούρια δε θάρη λεφτά! Ποϋ ν' αγοράση τέτοιο πράμμα! Μα εγώ έχω! Νά, κοίτα». Άνοίγει την παλιά, χοντρή τσάντα ή κυρά-Λένη που έμοιαζε με σακούλα, χώνει το χέρι της μέσα, βγάζει κάμποσα μεγάλα χαρτονομίσματα, κι άρχίζει να τα μετράη. «Νά, ένα χιλιάρικο, δυό χιλιάρικο, τρία χιλιάρικο, τέσσερα χιλιάρικο... πέντε, έξι... Κ' έχω κι άλλα στον πάτο της τσάντας. Πόσο κάνει ή σπηλιά;» Ό κύριος, που ήταν άνώτερος υπάλληλος του έμποριού, είχε μεγάλη ύπομονη — όπως το άπαιτούσε άλλωστε, ή δουλειά του. «Κρύψε κυρούλα μου, τα χρήματά σου, μην τα ιδή κανένας κακός άνθρωπος και σ' άρπάξη όταν βγαίνης από το κατάστημα! Σου είπα. Η φάνη, δεν πουλιέται. Είναι του μαγαζιού. Τη φτιάξαμε για να τη βγάζουμε κάθε χρόνο στη βιτρίνα και να την βλέπουν οι διαβάτες. Μόλις περάσουν τα Χριστούγεννα, θα την κρύψουμε πάλι στην αποθήκη, να την ξαναβγάλουμε του χρόνου. Κατάλαβες κυρούλα;» Τώρα ή κυρά-Λένη, είχε άρχισει να καταλαβαίνη. Κούνησε λυπητερά το κεφάλι της, σά να έλεγε, αναί, μπήκα». Και κινήθηκε προς τη σκάλα, για να φύγη, άμίλητη.

— Στάσου, κυρούλα, της φώναξε ό υπάλληλος. Θα σου δείξω εγώ τι πρέπει να πάρης για τα παιδιά, στο χωριό! Καλά και ωραία και χρήσιμα δώρα και όχι πολϋ άκριβά. Έσύ κοπιάζεις όλο το χρόνο για να βγάλης αυτά τα χρήματα. Δεν είναι άνάγκη να τα πετάξης στα μεγάλα μαγαζιά της πολιτείας! Έμένα δε με συμφέρει αυτό, αλλά δε θέλω να σ' αφήσω να ξεδευτής τόσο. Αγόρασε πολλά και λογικά παιγνιδάκια... Πάρε και τίποτε χρήσιμα πράγματα... Στο χωριό, έσύ μπορεί νάσαι νοικοκυρά, μα θα υπάρχουνε και φτωχόσπιτα... και φτωχόπαιδα... Έλα

(Συνέχεια στη σελίδα 24)

ΚΩΝ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑ
Έκπαιδευτικού Συμβούλου

ΔΩΡΑ ΣΤΟ ΒΡΕΦΟΣ

«Και όνοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν, δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν».

Τα δώρα των Μάγων, ό χρυσός, ό λίβανος και ή σμύρνα δεν είναι ούτε τα πρώτα ούτε τα μόνα, που προσέφεραν οι άνθρωποι στο Χριστό.

Πολϋ πιό μπροστά από τους Μάγους οι μεγάλοι προφήτες του Ίσραήλ του είχαν αφιερώσει τις προφητείες τους, με τις όποιες είχαν καταστήσει γνωστό το βίο του αιώνας πριν τον ζήση.

Όλόκληρη δε ή ανθρωπότης είχε στρέψει προς Αϋτόν τη νοσταλγία της και την προσμονή της, προσφέροντάς του τις πιό νοσταλγικές της άναζη-άναζητήσεις. Άκόμη και ή Φύσι είχε ετοιμάσει, για τον μεγάλο Άναμενόμενο, τα δώρα της που τα άπαριθμεί ένα προς ένα ό ορθόδοξος ύμνογράφος στον ώραίο χριστουγενιάτινο ύμνο «τι σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ότι ώφθης επί γης ως άνθρωπος δι' ημάς; Έκαστον γάρ των υπό σου γενομένων κτισμάτων, την εύχαριστίαν σοι προσάγει: Οι Άγγελοι τον ύμνον, οι ούρανοι τον Άστέρα, οι Μάγοι τα Δώρα, οι Ποιμένες το θαϋμα, ή Γή το Σπήλαιον, ή έρημος την φάνην, ημείς δε Μητέρα Παρθένον».

Και ήτο πράγματι ή Παρθένος μητέρα το πολυτιμότερον δώρο, που ή Άνθρωπότης προσέφερε στον «δι' ημάς νηπιάσαντα Χριστόν».

Και έρχονται κατόπιν οι Μάγοι με τον χρυσό της πίστεως των, τον λίβανο της προσμονής τους και τη σμύρνα της λατρείας τους για να προσφέρουν από τους Θησαυρούς των. Είναι οι Κορυφαίοι μιας άτέλειωτης πομπής προσκυνητών, που στα χέρια τους κρατούν δώρα από τους Θησαυρούς τους. Καθένας τους έχει και κάτι πολύτιμο να προσφέρει προς το Θεό Βρέφος. Οι μάρτυρες το αίμα τους. Οι άγιοι την άρετή τους. Οι άσκηται τη μυστική τους ενόρασι. Οι μεγάλοι Πατέρες τα σοφά τους συγγράμματα. Οι άπλοι άνθρωποι την πίστι τους και τη λατρεία τους.

Και πίσω άπ' αυτούς ακολουθεί ένα άπεράντο πλήθος από ταλαντούχους, που έχουν να προσφέρουν άνεκτίμητα δώρα από τους Θησαυρούς της καρδιάς τους και του πνεύματός τους στον αιώνιο Χριστό. Οι μεγάλοι μουσουργοί τις έμπνεύσεις τους. Οι άθλα-νατοι χρωστήρες τα άριστουργήματά τους. Οι ένδοξοι κάλαμοι τις αιώνιες σελίδες, τις φωτισμένες από το Άστρο της Βηθλεέμ.

Και ή πομπή μπροστά από το Θεό Βρέφος συνεχίζεται. Άνάμεσά της βρίσκεται ό καθένας μας. Έσύ κ' εγώ. Όπως είδε και ό άγιος Ιερώνυμος σ' ένα ένύπνιο, που τον συνεκλόνησε μια Χριστουγεννιατική νύχτα στη Βηθλεέμ, όπου είχε βρεθή προσκυνητής. Είδε την άτέλειωτη αυτή πομπή, που περνούσε με τα δώρα της μπροστά στο Βρέφος της Βηθλεέμ. Έπικεφαλής οι Μάγοι και πίσω άπ' αυτούς όλοι οι άνθρωποι όλων των αιώνων με δώρα στα χέρια. Άλλα βαρύτιμα και άλλα άπλά. Ό καθένας όμως με κάτι στα χέρια. Ήλθε και ή δική του σειρά.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ
Θεολόγου - Γυμνασιάρχου

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΚΑΙ ΛΟΥΚΑΝ

Οι ήμέρες που πλησιάζουν μās φέρουν στη μνήμη μας ένα παμπάλαιο γεγονός, που μένει και θα μένη πάντα καινούργιο, πάντα επίκαιρο, πάντα διδακτικό και, προ πάντων μοναδικό και σωτήριο για τον άνθρωπο. Είναι το γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού, που κάθε χρόνο στις 25 Δεκεμβρίου μās θυμίζει ή Έκκλησία μας και με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια γιορτάζει ή χριστιανούση.

Η Γέννησις του Χριστού άποτελεί την προϋπόθεσι και το θεμέλιο της σωτηρίας του ανθρώπου. Η σάρκωσις του Υιού του Θεού και Θεού μας, του Κυρίου ημών Ίησού Χριστού είναι ή έκφρασις της αγαθότητος του Θεού και της άγάπης Του προς το πλάσμα Του, τον άνθρωπο. Είναι ή πιό μεγάλη εύεργεσία και το πιό πολύτιμο, το πιό σπάνιο και πανάκριβο δώρο που ό Θεός μās χάρισε.

Για το πιό μεγάλο, λοιπόν, γεγονός των αιώνων άς μιλήσωμε τώρα κι άς δοϋμε πως το περιγράφουν οι πρώτοι έγκυροι συγγραφείς, που μās το διέσωσαν ως σήμερα.

Δύο ιεροί συγγραφείς της Καινής Διαθήκης, ό Ματθαίος και ό Λουκάς μās πληροφορούν για τη Γέννησι και για τα θαυμαστά γεγονότα τα σχετικά με αυτή.

Ό πρώτος κατά σειρά στην Καινή Διαθήκη Ευαγγελιστής, ό Ματθαίος έτσι μās διηγείται την σάρκωσι του Θεού: «Όταν άρραβωνιάσθηκε ή μητέρα Του τον Ίωσήφ, πριν ακόμη παντρευτούν, ήλθε το Άγιον Πνεϋμα και της πρόσφερε το μεγάλο προνόμιο να γίνη μητέρα του Θεού. Άγγελος Κυρίου συγχρόνως φάνηκε στο όνειρο του Ίωσήφ και του εξήγησε πως ή Μαρία θα φέρη στον κόσμο ένα παιδί, με τη χάρι του Παναγίου Πνεύματος. Το άγόρι αυτό

Πόση όμως ήταν ή άμνηστία του σαν έπεφτε μπροστά στη φάνη με άδεια χέρια. Και ακόμη χειρότερα με το χιτώνα του λεκιασμένο και άπεριποίητο.

— Τι έχεις να μου προσφέρης Ιερώνυμε; ρώτησε το Θεό Βρέφος. Κ' εκεινος σαστισμένος εφέλλισε: — Τίποτα! Άπολύτως τίποτα! Ντρέπομαι δε που και ό χιτώνας μου είναι και αυτός λεκιασμένος.

— Αυτό το λεκιασμένο το χιτώνα θέλω για δώρο, Ιερώνυμε του άπεκρίθη το Θεόν Βρέφος. Τον χιτώνα της ψυχής σου, τον λεκιασμένο από τις άμαρτίες, θέλω να μου δώσης. Να τον κάμω πάλι πάλινεο και άγνό. Ιερώνυμε, το μεγαλύτερο δώρο για μένα, μάθετο, είναι οι άμαρτίες σου....

Τό ίδιο δώρο θα μπορούσε να κάμη κι ό καθένας μας, σαν γενέθλια προσφορά στο νεογέννητο Χριστό. Τις άδυναμίες του, τα ελαττώματά του, τα πάθη του. Να τα δώση στο Χριστό για να απαλλαγή άπ' αυτά. Θα είναι ένα δώρο πολύτιμο, όχι μόνο για εκεινον που το δέχεται αλλά κυρίως για κεινον που το προσφέρει.

θά ὀνομασθῇ Ἰησοῦς (Σωτήρ), γιατί θά σώσῃ τοὺς
ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ὁ Ἰωσήφ ἔκανε, ὅπως
τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος καὶ ὠνόμασε τὸν Υἱὸν τῆς
Μαρίας Ἰησοῦν.

Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τὴν ἐποχὴ πού βασιλεύεε ἦταν ὁ Ἡρώδης, ἔφθασαν στὴν Ἱερουσαλὴμ μάγοι (δηλαδὴ σοφοὶ) ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ ρωτοῦσαν :

— Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε τὸ ἀστέρι του στὴν ἀνατολὴ καὶ ἦλθαμε νὰ Τὸν προσκυνήσουμε.

ἤκουσε αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Ἡρώδης καὶ ταραχθήκει καὶ μαζί του ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἀφοῦ λοιπόν, κάλεσε ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, προσπάθησε νὰ μάθῃ ἀπ' αὐτοὺς σὲ ποῦ μέρος πρόκειται νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός. Αὐτοὶ τοῦ εἶπαν πῶς, σύμφωνα μὲ τὴν προφητεία τοῦ προφήτου Μιχαίου, ὁ Χριστὸς θὰ γεννηθῇ στὴ Βηθλεέμ.

Ὁ Ἡρώδης τότε, κάλεσε κρυφὰ τοὺς μάγους (ποὺ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἀνατολή) καὶ ἐξακρίβωσε ἀπ' αὐτοὺς τὴν ἡμερομηνία ποὺ φάνηκε τὸ ἀστέρι στὴν Ἀνατολή, καὶ τοὺς εἶπε :

— Πηγαίνετε στη Βηθλεέμ και προσπαθήσετε να ανακαλύψετε το παιδί, μόλις δέ το βρῆτε, ειδοποιήστε με και μένα, γιὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

Οἱ μάγοι ἄκουσαν ὅσα ὁ Ἡρώδης τοὺς εἶπε καὶ
ξεκίνησαν. Ἐξαφνα, στὸ δρόμο τους, εἶδαν τὸ γνω-
στό τους ἀστέρι πού τοὺς ὡδήγησε ἀπὸ τὴν Ἀνα-
τολίη, νὰ τοὺς ὡδήγῃ καὶ πάλι καὶ νὰ μένῃ ἀκίνητο
πάνω ἀπὸ τὸ στίπτι πού ἦταν τὸ νεογέννητο. Μὲ
μεγάλῃ χαρὰ μπήκαν μέσα καὶ εἶδαν τὸ βρέφος καὶ
τὴ Μαρία. Γονάτισαν ἀμέσως, προσκύνησαν τὸν
μικρὸ Χριστὸ καὶ τοῦ πρόσφεραν δῶρα : χρυσάφι,
λίβανι καὶ σμύρνα. (Ἡ παράδοσις λέει πῶς τὸ χρυ-
σάφι συμβολίζει τὸ βασιλικὸ ἀξίωμα τοῦ Χριστοῦ,
τὸ λίβανι συμβολίζει τὴν Θεοτότητά Του καὶ ἡ σμύρνα
(ἄρωμα) τὴν ἀνθρώπινη φύσιν τοῦ Χριστοῦ).

Ἄγγελος Κυρίου κατόπιν φώτισε τοὺς μάγους νὰ μὴν ἐπιστρέψουν στὸν Ἡρώδη καὶ ἔτσι ἔφυγαν γιὰ τὴν πατρίδα τους ἀπὸ ἄλλο δρόμο.

Μόλις οί μάγοι ἀνεχώρησαν, ἄγγελος Κυρίου εἰδοποίησε τὸν Ἰωσήφ νὰ φύγῃ οἰκογενειακῶς γιὰ τὴν Αἴγυπτο, γιατί ὁ Ἡρώδης θὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδί γιὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ.

Πραγματικά, λοιπόν, ὁ Ἰωσήφ ἔκαμε ὅπως τοῦ εἶπε ὁ Ἄγγελος. Στὴν Αἴγυπτο ἔμεινε ἡ ἁγία οἰκογένεια ὥσπου πέθανε ὁ Ἡρώδης.

Ὁ Ἡρώδης, ὅταν εἶδε πὼς τὸν ξεγέλασαν οἱ μάγοι καὶ δὲν ἐπέστρεψαν νὰ τοῦ ποῦν γιὰ τὸ Χριστό, θυμώσε τόσο πολὺ, πὺ ἐστειλε ἀνθρώπους καὶ σκότωσαν ὅλα τὰ βρέφη τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων ἀπὸ δυὸ χρονῶν καὶ κάτω. (Τὸ μεγάλο αὐτὸ κακὸ ποὺ ἔγινε, τὸν φόνον δηλαδὴ τῶν νηπίων, τὸ εἶχε προφητεῦσει ὁ προφήτης Ἰερεμίας ἑκατοντάδες χρόνια πρὶν γεννηθῇ ὁ Χριστός).

Ἔπειτα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Ἡρώδη, ὁ Ἄγγελος Κυρίου εἰδοποίησε πάλι τὸν Ἰωσήφ, νὰ πάρῃ τὸ παιδί καὶ τὴ μητέρα καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα τους, ἀφοῦ εἶχε πιά πεθάνει ἐκεῖνος ποὺ ζήτησε νὰ σκοτώσῃ τὸ παιδί. Ἐπειδὴ μάλιστα στὴν Ἰουδαία ἦταν βασιλιάς ὁ γιὸς τοῦ Ἡρώδη Ἀρχέλαος, ὁ Ἰωσήφ, φοβισθεὶς ἀπὸ τὸν Θεό, ἦλθε καὶ ἔμεινε

στη Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἔτσι ξεπληρώθηκε ἡ προφητεία, πῶς ὁ Χριστὸς θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος».

Αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ Ματθαῖος γιὰ τὴ γέννησι καὶ γιὰ τὰ ἄλλα περιστατικὰ τὰ σχετικὰ μὲ αὐτήν. Ἄς δοῦμε τώρα πῶς μᾶς τὰ διηγείται καὶ ὁ δεῦτερος συγγραφεύς, ὁ τρίτος κατὰ σειρὰν Εὐαγγελιστής. Ὁ Λουκᾶς περιγράφει μὲ περισσώτερες λεπτομέρειες τὰ γεγονότα. Διηγόμην πρῶτα τὴ θαυμαστὴ γέννησι Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ συνεχίζει ἔτσι :

«Ἐξὶ μῆνης ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Ἐλισάβετ κατέλαβε πῶς θὰ γίνῃ μητέρα, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ, ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ἦλθε στὴ Ναζαρέτ πρὸς τὴν Μαρία τὴν ἄρραβωνιασμένην μὲ τὸν Ἰωσήφ, ποὺ ἡ καταγωγή της ἦταν ἀπὸ τὸ δοξασμένο γένος τοῦ Δαβίδ, καὶ τῆς εἶπε : «Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν». Ἡ Μαρία ταράχθη. Δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ αὐτὸν τὸν θαύρατισμό.

— Μὴ φοβᾶσαι, τῆς εἶπε ὁ Ἄγγελος. Ὁ Θεὸς σου στέλνει τὴ Χάρι Του. Θὰ γεννήσης ἕνα ἀγόρι, ποὺ θὰ τὸ ὀνομάσης Ἰησοῦν. Αὐτὸς θὰ εἶναι μέγας, πλὴν ὅσα καὶ κάμῃ. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι αἰώνιος βασιλιάς.

— Πῶς θὰ γίνῃ αὐτό; Δὲν τὸ καταλαβαίνω, εἶπε ἡ Μαρία.

— Τὸ ἄγιον Πνεῦμα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ θὰ
ἐλθουν σὲ σένα καί, ὅπως σοῦ εἶπα, τὸ παιδί ποῦ θὰ
γεννηθῆς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Μὴ σοῦ φαίνονται
παράδοξα αὐτὰ ποῦ λέγω. Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατο
γιατὶ τὸ Θεό.

— Ἀς γίνῃ καθὼς παραγγέλλει ὁ Θεός. Εἰμαι
ἔτοιμη νὰ ὑπηρετήσω τὸ θέλημά Του, εἶπε ἡ Μαρία.

Ὁ Ἄγγελος ἔφυγε καὶ ἡ Μαρία ἀνεχώρησε ἐκεῖνες
τὶς ἡμέρες γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ συγγενή της Ἐλι-
σάβετ, πού κι' αὕτῃ (ὅπως γνωρίζουμε) περίμενε νὰ
γεννήσῃ παιδί. Ἐκεῖ ἔμεινε (στο ὄρεινὸ χωριὸ τῆς
Ἐλισάβετ) τρεῖς μῆνες καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε στο
σπίτι της.

Συνέρχῃ ὁμως ἐκείνη τὴν ἐποχὴ νὰ ἐκδοθῇ μιὰ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος, ποὺ ἔλεγε πῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ ἀπέραντου Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ μεταβοῦν στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους, γιατί ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ. "Ὅλοι λοιπὸν πῆγανιν στὴν πατρίδα τους." Ἔτσι ἔκαμε καὶ ὁ Ἰωσήφ. Ξεκίνησε ἀπὸ τὴ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας νὰ πάῃ στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, στὴν πατρίδα τοῦ Δαβὶδ (γιατί κι αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ τὸ γένος Δαβὶδ), γιὰ νὰ ἀπογραφῇ μαζί μὲ τὴν Μαρίαν, ποὺ, καθὼς γνωρίζουμε, περίμενε νὰ γεννηθῇ. Ἐκεῖ, λοιπόν, στὴ Βηθλεὲμ, ἦλθε ἡ ὥρα τῆς γέννας καὶ ἡ Μαρία γέννησε τὸν υἱὸν τῆς τὸν πρωτότοκο.

Ἐγέννησε τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ (γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἢ Θεοτόκος καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ). Τὸ νεογέννητο τὸ φάσκωσεν καὶ τὸ ξάπλωσεν στὴ φάτνην (ἐκεῖ δηλαδὴ ποὺ τρώγουν τὴν τροφὴν τοὺς τὰ ζῶα), γιὰτὶ (ἀπὸ τὴν πολυκοσμία) δὲν ὑπῆρχε χῶρος στὸ ξενοδοχεῖο. Τὴ νύκτα ἐκείνη συνέβη κι' ἄλλο θαυμαστὸ γεγονός :

Στὴν περιοχή ἐκείνη ὑπῆρχαν ποιμένες ποὺ ἀγρο-
πνοῦσαν μὲ τὴ σειρά, γιὰ νὰ φυλάγουν τὰ πρόβατα.

Σ' αὐτούς, λοιπόν, φανερώθηκε ἓνας ἄγγελος, μέσα
σὲ λαμπρὸ φῶς ποὺ τοὺς ἔκαμε νὰ τρομάξουν.

— Μὴ φοβᾶσθε — τοὺς εἶπε ὁ Ἄγγελος — γιὰτὶ
σᾶς φέρνω μιὰ χαρούμενη εἰδησι, χαρούμενη γιὰ
ὅλο τὸν κόσμον, «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σημερον σωτὴρ».
Αὐτὸ ἐγίνε στὴ Βηθλεέμ. Σᾶς δίνω μάλιστα καὶ τὴν
ἀπόδειξι τοῦ γεγονότος. Θὰ βρῇτε ἓνα βρέφος φασκιω-
μένο στὴ φάτνη.

Ἐξαφνα ἓνα πλῆθος ἀγγέλων, μαζί με τὸν πρῶτο ἀγγέλο, φένηκε καὶ ὅλοι ἐβελαν καὶ δόξαζαν τὸν Θεό : «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Μόλις χάθηκαν οι άγγελοι, έτρεξαν οι ποιμένες και πραγματικά βρήκαν την Μαρία, τον Ίωσήφ και το βρέφος στη φάτνη. Και τότε κατάλαβαν τα λόγια του αγγέλου και όλοι έμειναν κατάπληκτοι από τα θαύματα που έγιναν εκείνη τη νύκτα.

Ἡ Μαρία, μάλιστα, πρόσεχε καὶ φύλαγε βαθιὰ
στὴν καρδιά της ὅσα ἔβλεπε καὶ ἀκούγε.

Οἱ ποιμένες ἔφυγαν. Ἐνῶ ἔφευγαν δόξαζαν καὶ
εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεὸν γιὰ τὰ ὅσα φανέρωσε σ' αὐτούς.

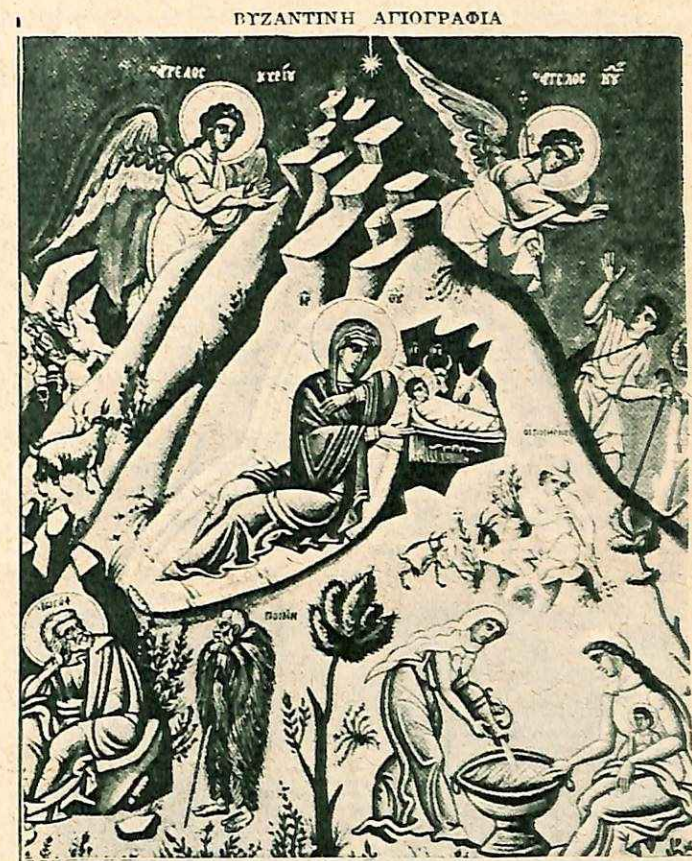
Στις ὀκτὼ ἡμέρες ἔδωκαν στὸ βρέφος καὶ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς.

Ἀργότερα, σύμφωνα με τίς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἔφεραν τὸ Θεῖο βρέφος εἰς τὸν Ναό, γιὰ νὰ προσφέρουν θυσία εἰς τὸν Θεὸ ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δυὸ μικρὰ περιστέρια. Ἐκεῖ βρέθηκε, φωτισμένος ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ Συμεὼν, ποὺ πρὶν πεθάνῃ, σύμφωνα με ὑπόσχεσι τοῦ Θεοῦ, θὰ ἔβλεπε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Αὐτὸς δέχθηκε στὴν ἀγκαλιά του τὸν μικρὸ Χριστὸ καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεό, γιατί εἶδε με τὰ μάτια του τὸν Σωτῆρα. Ἐκεῖ ἦταν καὶ ἡ προφήτις Ἄννα, ποὺ προφῆτευσε πᾶς ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ, ἡ Μαρία, θὰ νοιώσῃ μεγάλο πόνο στὴν καρδιά της γι' αὐτὸ τὸ παιδί, καὶ ἐννοοῦς βέβαια, τὸν σταυρικὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ Θεῖον Βρέφος σιγὰ σιγὰ μεγάλωνε καὶ ἦταν
ἕνα χαριτωμένο παιδί, γιατί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦταν
πάντα μαζί του».

Ἔτσι οἱ δύο Εὐαγγελισταὶ μᾶς περιγράφουν τὴ
Γέννησι τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄλλοι δύο δὲν γράφουν
τίποτε σχετικῶς, ἀλλὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ Βάπτισι τοῦ
Κυρίου τὸ Εὐαγγέλιό τους.

Μικροὶ καὶ μεγάλοι, φίλοι ἀναγνώστες : Δύο σημεία ἃς μένουν βαθιὰ μέσα στὶς ψυχές μας ἀπὸ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ γεγονός τοῦ κόσμου. Πρῶτο : πὼς ὁ Θεὸς ἔγινε γιὰ χάρι μας ἄνθρωπος. Σαρκώθηκε γιὰ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ἔδειξε τόση ἀγάπη σὲ μᾶς. Ἰὰς τὸν ἀγαπήσωμε καὶ μεῖς πολὺ, πῶς πολὺ ἀπὸ κάθε τι στὸν κόσμον, καὶ Δεύτερο : ἃς δεῖξωμε τὴν ἀγάπην μας αὐτῇ, κάνοντας ἓνα δῶρον στὸ Θεῖο Βρέφος, ποῦ δὲν βρῆκε σπίτι γιὰ νὰ γεννηθῇ, ἀλλὰ κοιμήθηκε στὴ φάτνη, χωρὶς τίς εὐκολίες καὶ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ ἓνα μωρό. Τὸ δῶρον μας ἃς εἶναι ἓνα δείγμα ἀγάπης πρὸς ἐκείνους ποῦ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειάν μας. Οἱ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἃς εἶναι ἀφορμὴ γιὰ νὰ προσφέρουμε δείγματα ἀγάπης στοὺς ἀνθρώπους. Ἔτσι θὰ χαροῦμε τὸν νεογέννητο Χριστὸ καὶ ἔτσι θὰ μᾶς χαρῇ ὁ Ἐκεῖνος.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νά συμπληρωθῶν καὶ νά μᾶς σταλοῦν τὸ τ α χ ύ τ ε ρ ο ν: τὸ Γενικὸν Δελτίον ἑγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ καταστάσεις ἑγγραφῆς Ἑυθοροστυριτῶν.

2) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιιοδικοῦ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνὸς δηλ. τεύχη Δεκεμβρίου 1968 θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1969.

3) Τα ἐμβασμάτα διὰ τὸ Περιδικὸν νὰ μὴ στέλ-
λωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως : « Ἑλληνικὸν
Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος », ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1,
διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) Υπάρχουν εις τὰ Γραφεία μας μεταλλικά ση-
ματά Ε.Σ.Ν., ἀντί 1,50 δρχ. ἑκαστον, τὰ ὅποια
στέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ
ἀντιτίμου.

5) Να αρχίσω από τώρα ή έτοιμασία λευκωμάτων σχολ. αλληλογραφίας, ώστε να φθάσουν ταύτα πρό του τέλους του σχολ. έτους εις τή Γραφειά μας, προς συμμετοχήν του Ε.Ε.Σ.Ν. εις τας οργανουμένας Διεθνείς Έκθεσεις Ε.Σ.Ν. των χωρών του εξωτερικού.

6) Πρέπει να στέλλετε εις τὰ γραφεία μας συντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώωμεν τὴν Γενεὴν.

7) Αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νὰ ἀπεικονίζουσι Ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν καὶ νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν παραστατικώτερα, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνονται τελείως ἀπερροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των.

Ἐμαθε ταχέστατα τὴ μέθοδο γραφῆς καὶ ἀναγνώ-
σεως Μπράιτ γιὰ τοὺς τυφλοὺς καὶ ἡ ἀκόρεστη φιλο-
μάθειά της τὴν ὡδήγησε στὸ ν' ἀσχίση νὰ μαθαίνει
γαλλικά, γερμανικά, λατινικά καὶ ἑλληνικά. Τὸ Φε-
βρουάριο τοῦ 1890 ἔγραψε, σὲ γαλλικὴ γλῶσσα, ἓνα
σύστημα γράμματα στὸν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Διευ-

Ὁ Ἀνάγνος συμπαθοῦσε πολὺ τὴν Ἑλέν, ἀλλὰ καὶ ἐκτιμοῦσε ἐξαιρετικὰ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὶς ἱκανότητες τοῦ παιδιοῦ. Ἐνα προηγούμενον γράμμα της, γραμμένον ἀγγλικά, τὸ εἶχε δεῖξει στὴ Βασίλισσα Ὅλγα, γιὰ νὰ προκαλέσῃ καὶ τὸ δικό της ὑψηλὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ μικρὰ προστατευομένην του. Τὸ τελευταῖον ὅμως γράμμα τῆς Ἑλέν τὸν ἄφησε καὶ τὸν ἴδιον κατάπληκτον. «Παρ' ὅλη τὴν πίστι πὺν εἶχα στίς ἱκανότητές της — ἔγραψε ἀργότερα ὁ Ἀνάγνος — δὲν ἤμουν καθόλου προετοιμασμένος νὰ πιστέψω ὅτι, μέσα σὲ τρεῖς μῆνες, θὰ κατώρθωνε κατὶ πὺν ὅποιοσδήποτε ἄλλος στήν Ἀμερικὴ θὰ χρειάζεσταν ἕναν ὁλόκληρον χρόνον γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ. Ὡστόσο ἡ ἀπόδειξις ἦταν ἐξαιρετικὰ πειστικὴ!»

Μὲ συμπληρωμένη πλέον τὴν πνευματικὴ της διά-
πλασι, ἡ Ἐλεν Κέλλερ ἀφείρωσε τὴ ζωὴ της στὴν
(Συνέχεια στὴ σελίδα 9)

Ο ΑΒΡΑΑΜ ΔΙΝΚΟΛΑΝ εἶχε τὴ συνήθεια νὰ γονατίζει κάθε βράδυ καὶ νὰ στρέφῃ τὴ σκέψι του στοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἔχουμε γίνει τάχα τόσο πολὺ, ἀνθρώποι τῆς ἐποχῆς, ὥστε νὰ μὴ μπορούμε νὰ μιμηθούμε τὸ μεγάλο ἐκεῖνον Ἠγέτη; Ἡ πίστι στοῦ Θεοῦ ἔσωσε σὸν παρελθόν ἀναριθμητοὺς ἀνθρώπους.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὰ ἔγκαινα αὐτοῦ τοῦ Σχολείου ἔγιναν στὰ 1956. Ἡ Ἄννα Σώλλιβαν εἶχε πεθάνει εἴκοσι χρόνια πρὶν. Ὑστερα ἀπὸ μία ζωὴ ἀδιάφορη γιὰ τὴ θρησκεία καὶ τὴ χριστιανικὴ πίστι, τὶς τελευταῖες της ὥρες εἶχε πεῖ στὴν Ἑλέν: «Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου γαλήνιο, γιὰτὶ βρίσκομαι στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ». Ἡ Ἑλέν ἀκολούθησε τὴ Δασκάλια της τριανταδύο χρόνια ἀργότερα, μετὰ τὴ βαθυτάτη ψυχικὴ ἱκανοποίησι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δαπάνησε τὴ ζωὴ του στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν βασανισμένων συνανθρώπων του.

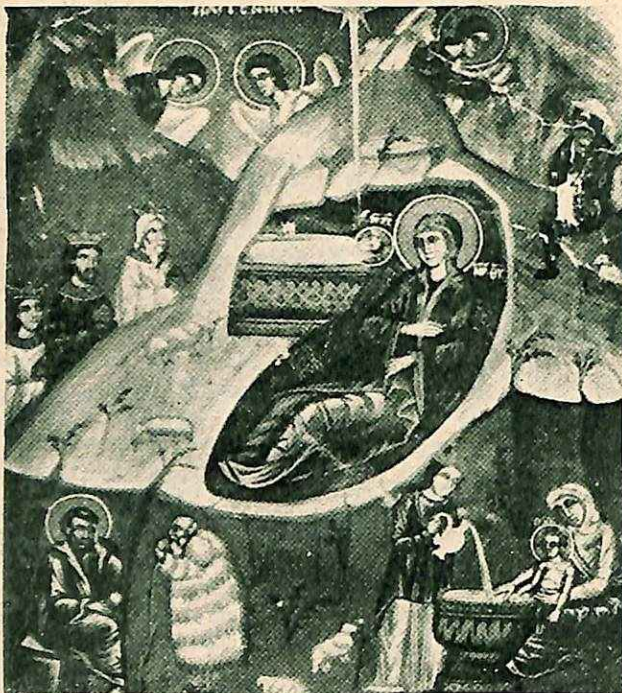
ΣΤ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἔδωσαν τὸ πῦρ φωτεινὸν παράδειγμα ψυχικῆς ἀνω-
τερότητος καὶ ἀληθινῆς εὐγένειας αὐτοί, ἐμψυχώσανε
μὲ τὸ θάρρος τους — πού τ' ἀντλοῦσαν ἀπὸ τὴν
πίστι — ἀπελπισμένους, ἔκαναν παραπλανημένους
πὺν χάνοντας στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους τῆς ἀμφι-
βολίας καὶ ἔξαναβοοῦν τὴν ἐλπίδα.

Ὁ Θεὸς εἶναι παντὺν, πάνω ἀπὸ μᾶς ἀλλὰ κι
ὀλόγυρά μας, μέσα στὴς θάλασσες καὶ στοὺς οὐρανοὺς.
Εἶναι μέσα στὸν καθένα μᾶς, φθάνει νὰ θέλουμε νὰ
τὸν ζητήσουμε.

“ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ,,

‘Από τὸ μεσημέρι εἶχε ἀρχίσει νὰ πέφτῃ τὸ χιόνι, ψιλό-ψιλό· τὸ δειλινὸ δυνάμωσε. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὸ κακὸ, εἶχαν ἀφήσει τὰ μισογχεμισμένα σπίτια τους καὶ ψευτοβουλευτὴ μέσα σὲ σκηνές, ἔπαψαν νὰ κυκλοφοροῦν στὰ στενὰ δρομάκια. Καὶ ποῦ νὰ πᾶνε; Δὲν ἦτανε σὲ κείνη τὴν πρόχειρη κατασκήνωσι κανένα μαγαζί, καμμιά παράγκα. Μόνο πέρα, κοντὰ στὸ πέτρινο ἀλώνι ποὺ ἀσπρολογούσε μὲς ἀπὸ τὸ κοκκινόχωμα τῶν χέρσων χωραφιῶν, μαζεύνονταν οἱ ἄνδρες, ὅταν ἔκανε καλὸν καιρὸ, καὶ τὰ λέγανε καθισμένοι σὲ κάτι παλιές κάσες, γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι φτιαγμένο πρόχειρα

‘Η Γέννησις τοῦ Χριστοῦ (τοιχογραφία 16ου αἰῶνος),
Ναῖδριον Ἀρχαγγέλου Γαλτᾶ, (Κύπρου)

ἀπὸ κορμούς δέντρων καὶ ἀπλάνιστες σανίδες. ‘Ο καπετὰν Θανάσης, παλαιὸς πολεμιστής, μὲ τὸ ἕνα χέρι καὶ τὴν τριμμένη, μὰ πόσο τιμημένη στολή, εἶχε τὸ προνόμιο νὰ στέκεται ἐκεῖ καὶ νὰ ψήνῃ καφέδες, νὰ κερνάῃ κανένα ποτήρι κρασί, νὰ πουλάῃ μικροπράγματα, γιὰτὶ ἀπ’ ὅλους τοὺς χωριανούς ποὺ πολεμήσανε γενναῖα στὰ 1912 — 1913 μονάχα αὐτὸς ἀπόμεινε, γιὰτὶ ἦτανε γέρος καὶ γιὰτὶ μὲ τὴ σύνταξι τοῦ ἀνατῆρου μποροῦσε νὰ φέρνῃ ἀπὸ τὴν πόλι τ’ ἀπαραίτητα ὑλικά. ‘Ολοι οἱ ἄλλοι χάσανε τὰ πάντα ἀπὸ τοὺς σειμούς καὶ πορεύονταν μὲ τὰ τρόφιμα καὶ τὰ μικρὰ βοηθήματα ποὺ τοὺς ἔστελναν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Ἀπ’ αὐτὰ βάζανε κάτι στὴ μπάντα, γιὰ νὰ πληρώνουν τὸν καπετὰν Θανάση ὅταν πλαντάζανε μέσα στὶς σκηνές, καὶ τραβούσανε, κατὰ πάνου γιὰ νὰ ξεδώσουν. ‘Αμα τοὺς περισσεύε καμμιά δραχμὴ ἔκαναν χανάκι ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἑφημερίδα καὶ βάζανε λίγη ζάχαρι νὰ τὴν πᾶνε στοὺς δικούς τους.

‘Εγιναν ὅλα τόσο ξαφνικά μὲς στὸ καταχείμωνο, ὥστε δὲ στάθηκε βολετὸ νὰ στεγασθοῦν κάποι οἱ ἄν-

θρωποι καὶ νὰ κοιτάζουν τὶς δουλειές τους. Καλὰ ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ἡμέρα ἔστειλε σκηνές, κουβέρτες καὶ φάρμακα ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μαζί μὲ κάμποσα φαγώσιμα, καλὰ ποὺ πήρανε μετὰ καὶ ἀπὸ τὸ κράτος βοηθήματα, ἄλλοιῶς...

— Ὑπομονή, πατριῶτες, ὑπομονή, τοὺς ἔλεγε ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ποὺ καὶ αὐτὸς δὲν ἦτανε σὲ καλὴτερη κατάστασι ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

‘Εκαναν ὑπομονή, ὅσο γίνεται. Μὰ χειροτέρευε ὁ καιρὸς καὶ ἔφταναν Χριστούγεννα. Τὶς στερήσεις καὶ τὸ κρύο τὶς ἀπαντᾷ ἐπιτέλους κανεῖς, μὰ πὼς νὰ νικήσῃ τὴν ἔλλειψι ψυχικῆς ζεστασιᾶς ὅταν ἔρχονται τέτοιες μέρες, ὅταν δὲ μπορεῖ νὰ δώσῃ τὴ χαρὰ στὸν ἄνθρωπο τοῦ, νὰ ἰδῇ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη τῶν παιδιῶν;

Εἶχε νυχτώσει γιὰ καλὰ τὴν κατασκήνωσι, τὸ χιόνι πύκνωνε καὶ μιὰ βαρεῖα καὶ πικρὴ σιωπὴ βασιλεύε πέρα ὡς πέρα. Ἀριὰ καὶ ποῦ ἀκουγες πνιγμένα κλαψουρίσματα παιδιῶν ποὺ θέλανε καὶ καλὰ νὰ βοῦν ἔξω γιὰ νὰ ἰδοῦνε μήπως φαίνεται ψηλά τὸ Ἀστὲρ τῶν Μάγων.

‘Αξαφὰ ἀκούστηκαν κάτι παράξενοι θόρυβοι καὶ σὲ λίγο ὁ τόπος ἔλαμψε ἀπὸ φῶτα πολλὰ. Μελωδικές φωνές παιδιῶν, ποὺ λέγανε τὰ κάλαντα, γέμισαν τὴ βουβή, παγερὴ νύχτα.

Μ’ ἕνα χαρούμενο ξάφνιασμα βρέθηκαν ὅλοι στὸ πόδι. Πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὶς σκηνές καὶ εἶδαν νὰ πλησιάζῃ ἕνας ὀλόκληρος μικρόκοσμος μ’ ἕναν ἄντρα ψηλὸν ἐπικεφαλῆς. Κρατοῦσε ὁ καθένας τοὺς δέμα στὸ ἕνα χέρι καὶ στὸ ἄλλο λαδοφάναρο. Δίχως νὰ σταματᾶνε τὸ χαρμόσυνο ψαλμὸ προχωρήσανε ὡς ἐκεῖ ποὺ ἦταν οἱ πρῶτες σκηνές. Τότε πιά σώπασαν, χαιρέτισαν ἐγκάρδια τὸν κόσμον καὶ ζητήσανε τὸν Πρόεδρο, ποὺ δὲν ἄργησε νὰ φανῇ, καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὴ σκηνή του γιὰ νὰ τοῦ παραδώσουν τὰ δέματα. Ἐκεῖνος, μὲ μάτια ποὺ λάμπανε ἀπὸ χαρὰ καὶ συγκίνησι, ρώτησε:

— Πὼς αὐτὸ τὸ καλὸ; Ποιοὶ ἤσαστε; Πὼς ἤρθατε;

— Τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ γειτονικοῦ μεγαλοχωριοῦ, ἀπάντησε ὁ ἐπικεφαλῆς, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸ Διευθυντή. Ἠρθαμε μὲ ζῶα γιὰ νὰ σᾶς εὐχηθοῦμε. Πρέπει ὅμως νὰ φύγουμε ἀμέσως, φοβάμαι γιὰ τοὺς Ἐρυθροσταυριτες μου.

— ‘Οχι ἀκόμη. Σταθῆτε λίγο νὰ σᾶς δοῦμε..

— Δὲν πρέπει, κύριε Πρόεδρε. Ἰδέστε τί καιρὸς εἶναι. Ἄν τῶξερα θὰ ἐρχόμουν μονάχος, μὲ τοὺς ἀγωγιάτες. Ἀλλὰ τὴν ἔπαθα. Ξεκινήσαμε μὲ καλωσύνη καὶ πέσαμε σὲ χιονιά...

‘Ενα ἕνα τὰ παιδιά πέρασαν στὴ σκηνή, ἄφησαν τὰ δέματα, καὶ ἄρχισαν ν’ ἀλλάζουν λίγα λόγια μὲ τὸν κατατρεγμένον κόσμον. Σὲ λίγα λεπτά τῆς ὥρας ὁ Δάσκαλός τους ἔδωσε τὸ σύνθημα τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ. Σφίζανε τὰ χέρια, χωριστήκανε.

Εἶχε ἀρχίσει ἡ διανομὴ καὶ ἀκόμα ἀκούγονταν τὸ ποδοβολητὸ τῶν ἀλόγων καὶ οἱ κρυστάλλινες φωνές τῶν παιδιῶν, ποὺ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἱκανοποίησι καὶ αἰσθήματα εὐγενικά, γυρίζανε στὰ σπίτια τους νὰ γιορτάσουν μὲ τοὺς δικούς τους τὴ Μεγάλῃ Ἡμέρᾳ:

— Χριστὸς γεννᾶται σήμερον...

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΑΡΤΟΣ ΑΓΓΕΛΩΝ

(Διήγημα)

Μόλις εἶχε σημάνει τὸ κουδούνι, εἰδοποίησι πὼς εἶχε τελειώσει τὸ διάλειμμα. Ζυγώνοντας τὴ θύρα τῆς τάξεως γιὰ νὰ ἐμπῇ μέσα, ὁ δάσκαλος κύριος Γλυκοφρύδης παραξενεύτηκε εὐρίσκοντας τὴν ἀνακουφωτὴ, ἐνῶ συνήθως τέτοιαν ὥρα ἔμενε ἀνοιχτὴ. Σύγχρονα ἄκουσε ξεφωνητὰ καὶ θόρυβο ἀσυνήθιστο. Καθὼς διεσκέλιζε τὸ κατώφλι εἶδε τρεῖς τέσσερες μαθητὰς γύρω ἀπὸ τὴν ἔδρα καὶ ἄλλους παρέκει νὰ δέρνουν τὸν Βρασίδα, ποὺ ἦταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους μαθητὰς του. ‘Ο ἕνας τὸν ἐκλωτσοῦσε, ὁ ἄλλος τοῦ ἔστριβε τὸ χέρι καὶ ὁ τρίτος τοῦ εἶχε μόλις καθίσει δυνατὴ γροθιά στὸ κεφάλι. ‘Οταν ἐπῆραν εἶδῃσι τὸν δάσκαλον, οἱ ταραξίες διαλύθηκαν καὶ κατευθύνθηκαν ὁ καθένας στὸ θρανίον του. ‘Ο Βρασίδης μόνο ἔμενε ἐκεῖ, σηκώνοντας τὸ μαντήλι στὸ χτυπημένο πρόσωπο. Τὸ δεξιὸ του μάτι ἦταν φλογισμένο καὶ σὲ κακὴ κατάστασι.

— Τὶ συμβαίνει ἐδῶ; Τὶ ἔγινε; ἀνέκραξε ὁ δάσκαλος.

Βλέποντας πὼς κανένας δὲν ἀποκρινόταν ἀπὸ τὴν τάξι, ξαναερώτησε, τὸν Βρασίδα αὐτὴ τὴ φορὰ, ποὺ ἐκινούσε ἀργὰ πρὸς τὸ θρανίον του:

— Τὶ τρέχει ἐδῶ; Ποιὸς σ’ ἐχτύπησε καὶ γιὰτί;

Μιλὰ ὁ Βρασίδης. Ἐκοντοστάθηκε μόνο ὀλίγο, ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἐκάθησε καὶ αὐτὸς στὴ θέσι του. ‘Ο κύριος Γλυκοφρύδης ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ἀναποφάσιτος, σὰν νὰ συλλογιζόταν τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ.

Σιωπὴ ἀπόλυτη στὸ δωμάτιο. Μύγα νὰ ἐπζοῦσε, θὰ τὴν ἄκουες.

‘Ο δάσκαλος ἐκάλεσε ἀμέσως τὸν Βρασίδα, ἐξέτασε μὲ στοργὴ τὸ χτυπημένο του μάτι. Ὑστερα ἔστειλε νὰ φωνάξουν τὸν ἐπιστάτη, νὰ τοῦ τὸ περιποιηθῇ μὲ κάτι κατευναστικό. Καὶ ὅταν ὁ Βρασίδης, μὲ ἐπιδεμένο τὸ ἕνα μάτι, ξαναπῆγε στὸ θρανίον του, ὁ κύριος Γλυκοφρύδης, ἀφοῦ πρῶτα περιεργάστηκε τὸ κάθισμα τῆς ἔδρας του, ἐκάθισε. Σιγὴ ἀπόλυτη ἐξουσίαζε πάλι τὴν αἴθουσα.

— Δὲν θέλω νὰ μοῦ δώσετε ἐξηγήσεις, εἶπε ὁ δάσκαλος. Κατά-

λαβα τί συμβαίνει. ‘Ο Βρασίδης ἔφαγε τόσο ἄγριο ξύλο, ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ παρεμποδίσῃ κάποιαν ἀδικία ποὺ ἐτοιμαζόταν εἰς βάρος μου. Θὰ σᾶς διηγηθῶ μόνο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία κάποιον χτυπητὸ παράδειγμα ἀδικίας καὶ πὼς κάποιος μεγάλος πρόγονός μας ἐπάσχιζε νὰ τὴν ματαιώσῃ...ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ Βρασίδης σήμερα στὸν μικρὸ του κύκλο....

Σιγαλὸς ψίθυρος ἀκούστηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. ‘Ο δάσκαλος ξανάρχισε:

— Εὐρισκόμαστε στὸ 406 πρὸ Χριστοῦ. Στὶς Ἀργινοῦσες, στὰ ἀνοιχτὰ τῆς Λέσβου, ὁ ἀθηναϊκὸς στόλος εἶχε καταναυμαχήσει τὸν στόλον τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐξ αἰτίας τῆς θαλασσοταραχῆς δὲν ἐστάθηκε βολετὸ νὰ μείνουν οἱ ἀθηναϊκὲς τριήρεις ἐπὶ τόπου γιὰ νὰ περισώσουν τοὺς ἄνδρες τῶν караβιῶν ποὺ εἶχαν ναυαγήσει. Στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, ὅμως, στὸ Ἀστυ, δημαγωγοὶ καὶ δημοκῆποι κατὰφεραν νὰ ἀπαγγελθῇ κατηγορία ἐναντίον τῶν δέκα στρατηγῶν γιὰ τὴν ἀμέλειά τους αὐτῇ. Ἀντίθετα μὲ τὸν νόμον ἠθέλησαν νὰ δικάσουν καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς μαζί, σὲ συνοπτικὴ διαδικασίᾳ καὶ νὰ τοὺς καταδικάσουν συνολικά. Ἡ ποινὴ θὰ ἦταν: θάνατος. Τότε, ἀδίστακτα, ἐσηκώθηκε ὁ Σωκράτης ἀπὸ τὴ θέσι του, στὸ προεδρεῖο τῆς συνελεύσεως. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ κλῆρος τὸν εἶχε ὀρίσει νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ στὴ δίκῃ ὡς πρῶτος τῆ φυλῆ τοῦ Ἀντιοχίδα. Οἱ συνάδελφοί του πρυτάνεις, ἀντικρίζοντας τὸν ἐξαγριωμένο, φανατισμένο ὄχλον, εἶχαν ὑποχωρήσει, ἀπὸ φόβο μὴν κινδυνεύσῃ ἡ ζωὴ τους. ‘Ο Σωκράτης, ἐβροντοφώνησε ὁ Σωκράτης, «ὁ καθὲς στρατηγὸς πρέπει νὰ δικαστῇ χωριστὰ, γιὰ νὰ ἡμπορέσῃ δικαστῇ χωριστὰ. Αὐτὸ καὶ νὰ ἀπολογηθῇ χωριστὰ. Αὐτὸ ὀρίζει ὁ νόμος. Κ’ ἐγὼ δὲν θὰ συμ-πράξω στὴν παρανομία ποὺ ζη-τάτε». Τότε οἱ κατηγοροὶ ἐφύρ-αξαν καὶ, ἐξερθείζοντας τὸν λαόν, ἐφώνάζαν νὰ συλληφθῇ ὁ Σωκράτης καὶ νὰ καταδικασθῇ. Ἐταί, λίγο ἔλειψε νὰ θανατωθῇ καὶ αὐτός, ὅπως ἐθανατώθηκαν οἱ δέκα στρα-

Χριστὸς γεννιέται καὶ ἡ νύχτα λάμπει, καὶ γίνονται ὅλα πὺδ φωτεινὰ: τὰ πρῶτα κρῖνα βγάζουν οἱ κάμποι, καὶ χιονολούλουδα τὰ βουνά.

*

Τὰ μικρὰ ἀρνάκια γλυκὰ θελάζουν, τὰ μοσχάρια βγάζουν φωνή, οἱ ἀμυγδαλίτσες μπουμπουνά σιά-ζουν.

Θὰ ρθῇ καὶ ἡ ἀνοιξί. Ὑπομονή!

*

Μέσα στὰ σπίτια χαρὲς καὶ γέλια, μὲ τὰ παιχνίδια καὶ τὶς γιορτές. Γλυκὰ στὰ πιάτα στάζουνε μέλια, γλυκὲς οἱ μέρες ὅλες αὐτές.

*

Ζεστὰ τὰ τζάκια. Μὰ μὲς στὸ δρόμον φτωχὸς ζητιάνος ἔχει σταθῇ. Χριστὸς γεννιέται! Χαρὰ στὸν κόσμον! Ἀνοιξέτε του, νὰ ξεσταθῇ.

ΝΙΚΟΣ ΣΦΤΡΟΕΡΑΣ

(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ:
«Τέσσερα ἀδέλφια στὸ χορὸ»)

‘Ο Ε.Ε.Ε. εἰς κάθε δύσκολον στιγμὴν εὐρίσκειται εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ πάσχοντος, τοῦ ἀνατῆρου, τοῦ ἀστέγου, τῶν θυμάτων θεομηνίων. Μὲ τὴν εἰσφορὰν σας εἰς τὸν Πα-νελλήνιον Ἐργον τοῦ Ε.Ε.Ε. βοηθεῖται τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη συνανθρώπους σας

τηγοί. ‘Ο Σωκράτης ὅμως προτί-μησε νὰ ριψοκινδυνέψῃ τὴ ζωὴν του, παρὰ νὰ γίνῃ, ἀπὸ δειλία καὶ φόβον ὅπως τ’ ἄλλα μέλη τοῦ προεδρεῖου, συνεργὸς βαρεῖας παρανο-μίας καὶ ἀδικίας.

Τὰ παιδιά ἄκουαν μὲ ἀνοιχτὸ στόμα. Ἄλλοι μὲ καρφωμένα τὰ μάτια στὰ χεῖλη τοῦ δασκάλου, ἄλλοι σκύβοντας τὸ κεφάλι. Εἶχαν καταλάβει καλὰ τί ἐννοοῦσε ὁ κύριος Γλυκοφρύδης διηγώντας τους τὴ μακρινὴ ἀλλὰ πολυσήμαντη ἱστορίαν ἀπὸ τὰ τρικυμισμένα περασμένα τοῦ ἔθνους.

Ο ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΣ

Ένας μεγάλος Χριστιανός και Φιλέλληνας

«Η πατρίδα μας έώρτασε έφ'έτος τὰ διακόσια χρόνια από τή γέννησι του μεγάλου συγγραφέως τής Γαλλίας κόμητος Φρανσουά Ρενέ ντε Σατωβριάν — του Σατωβριάνδου, όπως τον λέμε στη δική μας γλώσσα. Υπάρχουν συγγραφείς που τους εορτάζει μόνο το Έθνος στο

Εικόνα από τη Βηθλεέμ

όποιον ανήκουν. Ο Σατωβριάνδος όμως, ανήκει βέβαια στη Γαλλία, αλλά με το να είναι Χριστιανός διανοούμενος και συγγραφέας, ανήκει και σε όλα τα Χριστιανικά Έθνη. Ιδιαίτερα η πατρίδα μας τον αισθάνεται σαν δικό της, γιατί ο Σατωβριάνδος όχι μόνο υπεστήριζε θερμά την ανεξαρτησία των μικρών υποδούλων λαών της Εξωρρώπης, αλλά και γιατί πολύ πριν ξεσπάσει η Επανάσταση του 1821, είχε μιλήσει για τον τόπο μας με θερμά λόγια στο περίφημο βιβλίο του «Οδοιπορικό από το Παρίσι έως τα Ιεροσόλυμα». Είχε πριν γράψει ένα μεγάλο φιλοσοφικό βιβλίο, «Το πνεύμα του Χριστιανισμού». Είχε σχεδιάσει κ' ένα άλλο βιβλίο, τους «Μάρτυρες» — έννοούσε εκείνους που έμαρτύρησαν για τη Χριστιανική θρησκεία. Μα πριν το γράψει, θέλησε να επισκεφθή τους Αγίους Τόπους, εκεί που γεννήθηκε και πρωτοδίδαξε ο Κύριος. Και θέλησε, επίσης, να περάσει και από την

Ελλάδα, να τη γνωρίσει, να τη μελετήσει, γιατί ήταν βαθύς γνώστης του αρχαίου μας πολιτισμού και επιθυμούσε να τον αναζητήσει σε ό,τι σωζόταν απ' αυτόν στην υπόδουλη, ακόμη, Ελλάδα.

Τό καλοκαίρι λοιπόν του 1806, ο Σατωβριάνδος φθάνει με πλοίο στη Μεθώνη της Πελοποννήσου κι από κει πηγαίνει στη Σπάρτη, αναζητάει τα ίχνη του Λεωνίδα, θαυμάζει τη Λακεδαιμόνα, κι αρχίζει ν' ανεβαίνει προς την Αθήνα. Περνάει από το Άργος, τις Μυκήνες, την Κόρινθο και διά της Έλευσίνας έρχεται στην Αθήνα. Επισκεπτεται με μεγάλη εδλάβεια την Ακρόπολη και τον Παρθενώνα και μετά πηγαίνει στο Σούνιο, όπου επιβιβάζεται σ' ένα μικρό σκάφος που τον μετέφερε στην Κέα, για να συνεχίσει από κει το ταξίδι του προς την Ανατολή.

Ό,τι είδε, ό,τι έζησε στον μεγάλο αυτό γύρο που έκαμε, το περιέγραψε με τρόπο θαυμάσιο στο «Οδοιπορικό» του, εκφράζοντας συνεχώς τον θαυμασμό του για την έλληνική φύσι και την κλασσική αρχαιότητα, μιλώντας με μεγάλη συμπάθεια και πόνο για τους υποδούλους Έλληνες, που έβλεπε τα μαρτύριά τους, και καταγγέλλοντας αυστηρά την βαρβαρότητα των Όθωμανών. Διαβάζοντας αυτές τις σελίδες, βλέπουμε πως έχουμε να κάνουμε όχι μόνο μ' έναν μεγάλο συγγραφέα που ξέρει να μάς μαγεύει με το ύφος του και τις περιγραφές του, αλλά και με μια μεγάλη Χριστιανική ψυχή, που σε κάθε στιγμή εκδηλώνει το ενδιαφέρον της για τους πάσχοντες. Χαρακτηριστικό της Χριστιανικής του συμπεριφοράς, είναι το ακόλουθο επεισόδιο, που μάς το διηγείται στο βιβλίο του ο ίδιος.

Όταν έφθασε στα Μέγαρά, οι άπλοικοί τους κάτοικοι τον πήραν για γιατρό, όπως νόμιζαν πως ήταν γιατρός, κάθε ξένος που ερχόταν στην Ελλάδα. Μια κοπέλλα ήταν άρρωστη βαριά, γιατροί δεν υπήρχε, κανείς δεν ήξερε τι είχε και ο πατέρας της με αγωνία, πήγε και παρακάλεσε τον Σατωβριάνδο να

πάει να ιδεί και να γιατρέψει την κόρη του. Βαθύτατα μορφωμένος καθώς ήταν ο Γάλλος ανθρωπιστής, συμπόνεσε τον άπλοικο πατέρα και έσπευσε να πάει σπίτι του, να κάνει ό,τι μπορούσε για την άρρωστη Έλληνοπούλα. Και μάς λέει:

«Ήρθε λοιπόν ένας Έλληνας και ζήτησε να ιδώ την κόρη του. Βρήκα ένα φτωχό πλάσμα ξαπλωμένο κατάχαμα σε μια ψάθα και σκεπασμένο με κουρέλια. Με αποτροπή και ντροπή έβγαλε το μπράτσο της από τα ράκη της μίζεριας και το άφησε να πέσει βαρύν στο σκέπασμα. Πρόσταξα λοιπόν ν' αλλάξω τον τόπο της βγάζοντας τ' άσημνια νομισματάκια που μ' αυτά οι χωρικές στολίζουν τα μαλλιά τους — γιατί το βάρος από τις πλεξούδες και τα μέταλλα ανέβαζε το αίμα στο κεφάλι. Έχοντας πάντα μαζί μου καμφορά για την πανώλη, της έδωσα λίγη και ένεκρυνα και τη δίαιτα που ακολουθούσε, δηλαδή τη σταφυλοθεραπεία. Μου φάνηκε πως είχε τυφοειδή πυρετό. Τέλος, αφού προσευχρήθηκα στο Χριστό και στην Παναγία,

Εικόνα από τη Βηθλεέμ

έφυγα δίνοντας την υπόσχεσι πως θα γίνει καλά. Βγαίνοντας από το σπίτι της άρρωστης, βρήκα όλο το χωριό μαζεμένο μπροστά στην πόρτα. Γυναίκες έπεσαν απάνω μου, φωνάζοντας «κράσι», «κράσι». Υποχρεώνοντάς με να πιω κρασί, θέλησαν έτσι να μου εκφράσουν την

εγνωμοσύνη τους, όμως αυτό, έκανε το ρόλο μου, σά γιατρού, λίγο άστειο. Μα τι πειράζει, αν στα Μέγαρά προσέθηκαν μερικά ακόμα πρόσωπα στον αριθμό εκείνων που μου εδχήθηκαν «στο καλό», σ' όλα τα μέρη του κόσμου που περιπλανήθηκαν; Είναι προνόμιο του περιηγητή ν' αφήνει πίσω του πολλές αναμνήσεις και κάποτε να ζήσει στην καρδιά των ξένων περισσότερο καιρό παρά στη μνήμη των φίλων του».

Χριστιανικό ψυχικό άρωμα αναδίδει η οελίδα αυτή του Σατωβριάνδου, αλλά και όλες οι άλλες που σχηματίζουν τον τόμο του «Οδοιπορικού». Το δίδαγμα είναι πως σε κάθε στιγμή, κάθε άνθρωπος μπορεί να χρειαστεί τη βοήθεια του άλλου, και πως ο καθένας, πρέπει να είναι σε θέση να βοηθήσει θετικά τον διπλανό του, όταν η ανάγκη το καλέσει, όπως το έκαμε τότε ο Σατωβριάνδος, προκαλώντας τη συγκίνησι και την εγνωμοσύνη των χωρικών στα Μέγαρά. Τότε, στη δύστυχη Ελλάδα, δεν υπήρχε κοινωνική πρόνοια οργανωμένη, ούτε καν ίχνος. Τα πάντα κρεμόνταν από την καλωσύνη και την αλληλεγγύη των ανθρώπων, από τη φιλοξενία των Μοναστηριών. Μα και στην Εξωρώπη δεν υπήρχε εκείνο τον καιρό το διεθνές πνεύμα Χριστιανικής αλληλοβοήθειας, που πηγή του έχει σήμερα τον «Ερυθρό Σταυρό». Σίγουρα ο Σατωβριάνδος, αν ξαναγεννιόταν στην εποχή μας, θα γινόταν πρόθυμα «Ερυθροσταυρίτης» — και βέβαια, θα είχε τόσα πολλά να κάνει και να προσφέρει, όπως μάς αφήνει να υποθέσουμε το παραπάνω περιστατικό...

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα, κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα όποια από άγνοια του σοβαροτάτου κινδύνου περιεργάζονται εγκαταλελειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.). Γι' αυτό τονίζουμε και πάλιν ότι δεν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια αντικείμενα, ούτε ν' αφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' αντικρύξουν να ειδοποιούν άμέσως την πλησιέστεραν αστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Ο δρυοκολάπτης ή πελεκάνος

Όσο το φθινόπωρο προχωρεί προς το τέλος του, ή έξοχη όλο και έρμάνεται από τα περισσότερα ζωντανά πλάσματα, που το καλοκαίρι την εγείμιζαν με την παρουσία τους. Άλλα κρύφτηκαν σε τρύπες, όπου έπεσαν σε χειμερία νάρκη, περιμένοντας να φθάσει ή άνοιξις. Άλλα εγκατέλειψαν τα ψηλώματα και κατέβηκαν στα χαμηλά, όπου και το κρύο είναι πιο μαλακό και ή τροφή πιο εύκολόβρετη.

Τό ίδιο γίνεται και με τα πουλιά. Τά άποδημητικά έφυγαν από καιρό

Ένα ζευγάρι δρυοκολάπτες γαντζωμένοι στο φλοιό ενός χοντρού κλάδου

για θερμότερες χώρες, όπου θα παραχειμάσουν. Και όσα έμειναν στον τόπο μας, άφησαν τα ψηλώματα και τά βουνά και κατέβηκαν χαμηλά, στους κάμπους, όπου το κρύο δεν είναι τόσο τσουχτερό, ούτε ή τροφή τόσο σπάνια. Εκεί όπου την άνοιξι και το καλοκαίρι άκούονταν κραζιές και κελαδήματα και φτερουγίσματα, τώρα βασιλεύει σχεδόν άπόλυτη σιωπή, ή σιωπή που έπιβάλλει ο παγερός χειμώνας.

Αν όμως τύχη την εποχή αυτή να βρεθούμε μέσα σε κάποιο δάσος, ιδίως από βελανιδιές, θα βεβαιωθούμε πως το δάσος δεν είναι παντέρημο. Θα φθάσουν σ' α'ατία μας κρότοι παράξενοι και δυνατοί, όμοιοι με τους κρότους που κάνει τό τσεκούρι του ξυλοκόπου. Έτσι τουλάχιστον θα μάς φανή στην αρχή, όταν θα άκούσαμε τα γρήγορα

χτυπήματα του άόρατου τσεκούριού να διακόπτουν τη σιωπή του δάσους. Αν όμως προσπαθήσουμε και κατορθώσουμε να ανακαλύψουμε τον παράξενο αυτό ξυλοκόπο, θα μείνουμε έκπληκτοι. Γιατί ο ξυλοκόπος αυτός είναι φτερωτός, ένα πουλί, από τα πιο όφελιμα για τό δάσος: ο δρυοκολάπτης, όπως είναι ή επιστημονική όνομασία του, ο πελεκάνος, όπως τον λέει συνήθως ο λαός μας. (Σε μερικά μέρη τον λένε και τσιγγιλάρα). Και ή επιστημονική όμως και ή κοινή όνομασία του φανερώνουν εκείνο που κάνει τό πουλί αυτό. Δρυοκολάπτης σημαίνει εκείνος που πελεκάει τάς δρύς (τις βελανιδιές). Και πελεκάνος αυτός που πελεκάει.

Θά έρωτήσετε ίσως: Ο δρυοκολάπτης πραγματικά πελεκάει τις βελανιδιές; Βεβαίωτατα: όχι όμως για να προμηθευθή ξύλα ούτε για να διασκεδάσει παίζοντας τύμπανο. Άπλουστατα: άναζητεί την τροφή του. Όχι όμως άπάνω στο φλοιό, αλλά μέσα από τό φλοιό, μέσα στο ξύλο της βελανιδιάς και άλλων δένδρων.

Αν μπορούσαμε να παρακολουθήσουμε τό δρυοκολάπτη από κοντά, θα τον ιδούμε πρώτα — πρώτα να γαντζώνεται στο φλοιό, όπως περιόπου γαντζώνεται μια γάτα όταν ανεβαίνει σε κάποιο δέντρο. Σ' αυτό τον βοηθούν τά δάχτυλα των ποδιών του και ή ούρά του. Τά δάχτυλά του δηλαδή διευθύνονται δυο προς τα εμπρός και δυο προς τα όπίσω, όπως άκριβώς του παπαγάλου. Έχει νύχια μεγάλα, δυνατά και μυτερά και πιάνεται μ' αυτά γερά στις προεξοχές, που σχηματίζει ο φλοιός. Συγχρόνως χρησιμοποιεί για στήριγμα και την ούρά του. Η ούρά σχηματίζεται από δέκα φτερά, τά όποια φυτρώνουν πέντε — πέντε, τό ένα πάνω από τό άλλο. Έτσι έχουν άρκετή άντοχή και τον στηρίζουν καλύτερα.

Αφού λοιπόν στεραιωθεί καλά επάνω στο φλοιό ο δρυοκολάπτης, αρχίζει την έξερεύνησι. Προχωρώντας σιγά — σιγά από κάτω προς τα επάνω ψάχνει και δυνατοί, με τό μακρύ, δυνατό και μυτερό ράμφος του. Πότε χτυπά έδω, πότε εκεί και όλο προχωρεί. Τά χτυ-

πήματα είναι τόσο δυνατά, ώστε ακούονται σε αρκετή απόσταση και δίνουν την εντύπωση, ότι κάποιος χτυπά με το τσεκούρι του. "Αν ό ήχος, που παράγεται, δεν τον ικανοποιή, εξακολουθεί να σκαρφαλώνει και να ξαναχτυπά. "Αν ό ήχος είναι εκείνος που περιμένει, τόσο σταματά το σκαρφάλωμα και αρχίζει το . . . πελέκημα! Τά χτυπήματα του ράμφους του είναι τόσο γρήγορα και τόσο δυνατά, ώστε τὰ πελεκούδια πετιούνται ολόγυρα, καθώς τὰ πελεκούδια από τὸ τσεκούρι τοῦ ξυλοκόπου. Σε λίγο ανοίγει μιὰ τρύπα στο φλοιό ὅσο βαθεία τοῦ χρειάζεται. Τότε σταματᾷ τὸ πελέκημα και ἀρχίζει τὸ . . . φαγητό. Τί γυρεύει δηλαδή ὁ δρυοκολάπτης χτυπώντας κάθε τόσο τὸ φλοιό; "Ὅπως ξέρομε, πολλὰ ἔντομα γεννοῦν τὰ αὐτὰ τους μέσα στον κορμὸ διαφόρων δένδρων και οἱ κάμπιες, πού γεννιοῦνται, τρέφονται με τὸ ξύλο, ὥσπου να μεταμορφωθοῦν σὲ τέλεια ἔντομα. Αὐτὲς τίς κάμπιες ἀναζητεῖ ὁ δρυοκολάπτης. "Ὅταν τὸ ξύλο, στο σημεῖο πού χτυπᾷ, εἶναι γερό, ὁ ήχος εἶναι διαφορετικός. Δὲν χτυπᾷ περισσότερο. "Ὅταν τὸ ξύλο εἶναι ἀπὸ κάτω ξεκουφωμένο, ὑπάρχουν δηλαδή ἀπὸ κάτω στοές ἔντομων με κάμπιες, ὁ δρυοκολάπτης τὸ καταλαβαίνει ἀπὸ τὸ διαφορετικὸ ήχο, πού παράγουν τὰ χτυπήματά του. Καί τότε ἀρχίζει νὰ πελεκᾷ τὸ φλοιό, ὥσπου νὰ φθάσει ἐκεῖ πού εἶναι οἱ κάμπιες.

Πολλὲς φορές θὰ τὸν ἰδοῦμε νὰ σταματᾷ τὸ πελέκημα και νὰ πηγαίνει ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρά, σὰν κάτι νὰ θέλει νὰ ἰδῇ. Μερικοὶ ἀπλοικοὶ ἄνθρωποι, λένε πὼς ὁ δρυοκολάπτης πηγαίνει νὰ ἰδῇ ἂν ἐτρύπησε πέρα - πέρα τὸν κορμό. Αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι σωστό. Τότε; "Ὅταν ἀρχίσῃ τὸ πελέκημα τοῦ κορμοῦ, τὰ ἔντομα πού βρίσκονται ἀπὸ κάτω ξέρουν τί τὰ περιμένει. "Επιχειροῦν λοιπὸν νὰ φύγουν ἀπὸ κάποια ἔξοδο, γιὰ νὰ γλυτώσουν. Αὐτὸ τὸ ξέρει ὁ δρυοκολάπτης και γι αὐτὸ ψάχνει ολόγυρα τὸν κορμό, ὥστε ν' ἀρπάξῃ ὅποιο ἔντομο ἢ κάμπια ἐτόλμησε νὰ βγῇ στὴν ἐπιφάνεια. "Ὑστερα ξαναγυρίζει στο σημεῖο, πού πελεκούσε. Δὲν ὑπάρχει ὁμως ἀνάγκη νὰ πάη και πολὺ βαθιά. Μόλις φθάσῃ στὴ στοὰ τῶν ἔντομων, χρησιμοποιεῖ ἄλλο ἔργαλειο γιὰ νὰ τὰ συλλάβῃ: τὴ γλώσσα του. "Ἡ γλώσσα τοῦ δρυοκολάπτη ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη κατα-

σκευή. Εἶναι στρογγυλὴ και μυτερή σὰν σουβλί, και ἀρκετὰ σκληρή, ὥστε εὐκολα μπορεί νὰ διατρύπησῃ μιὰ κάμπια ἢ και ἕνα ἔντομο. "Ἐχει προεξοχές, σὰν αὐτές, πού ἔχει τὸ ἀγκίστρι, γιὰ νὰ μὴν ξεκαρφώνεται τὸ ψάρι. "Ὅποιο ἔντομο τρυπηθῇ ἀπ' αὐτὴ τὴ γλώσσα, δὲν μπορεί πιά νὰ ξαγκιστρωθῇ, πού ἐπὶ πλέον εἶναι ἀλειμμένη με μιὰ οὐσία κολλητική. Καί πάνω ἀπ' ὅλα, εἶναι τόσο μακρὴ, ὥστε φθάνει τὰ 10 - 12 ἐκατ. γιὰ νὰ μπορῇ τὸ πουλὶ νὰ τὴ χώνῃ μέσα στὶς στοές τῶν ἔντομων. Θὰ ἀπορήσετε ἴσως, πὼς χωραίνει τὸ στόμα του τόσο μεγάλη γλώσσα. Καί γι' αὐτὸ ἔχει προνοήσῃ ἡ Φύσις. "Ἡ γλώσσα τοῦ δρυοκολάπτη δὲν τελειώνει στο βάθος τοῦ στόματός του. Συνεχίζεται, χωρισμένη στὰ δυὸ και φθάνει ὡς τὴ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς του, περνώντας ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ κρανίου του. Γι' αὐτὸ μπορεί νὰ τὴ μακραίνει τόσο πολὺ.

"Εφωδιασμένος λοιπὸν μ' αὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα ἐξερευνᾷ καθημερινῶς και συστηματικὰ τὰ δέντρα τοῦ δάσους και ἐξολοθρεύει ἑκατοντάδες ἐπιβλαβεῖ ἔντομα. Γι' αὐτὸ και θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ὠφελιμότερα πουλιὰ γιὰ τὴ γεωργία και ἰδιαίτερα τὰ δάση και γι' αὐτὸ ἀπαγορεύεται τὸ κυνήγι του.

"Ὅταν ὁμως ὁ δρυοκολάπτης πελεκᾷ τὰ δέντρα, δὲν τοὺς κάνει κακό; "Ὁχι, γιατί τὸ δέντρο πού τρυπᾷ τὸ ἔχουν σκάσει τὰ ἔντομα, ἔχει ἤδη πάθει ζημιές. Μάλιστα, ὅταν τὸ καθαρίσῃ ὁ δρυοκολάπτης και περισσότερον καιρὸ θὰ διατηρηθῇ και ἄλλα δέντρα θὰ προφυλαχτοῦν.

Οἱ δρυοκολάπτες εἶναι πουλιὰ ἀκοινωνήτα. Οὐδέποτε θὰ ἰδῇτε πολλοὺς μαζί. Ζοῦν ζευγαρωτὰ και κάθε ζευγάρι ἔχει τὴ δική του περιοχὴ μέσα στο δάσος, ὅπου κυνηγᾷ. "Ἄλλο ζευγάρι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πλησιάσῃ, γιατί τότε θὰ ἐπακολουθήσῃ καβγάς. Πάντα δὲ κυνηγᾷ συντροφικὰ κάθε ζευγάρι, ὥστε νὰ προφυλάσσονται καλύτερα ἀπὸ ἐνδεχόμενον κίνδυνον.

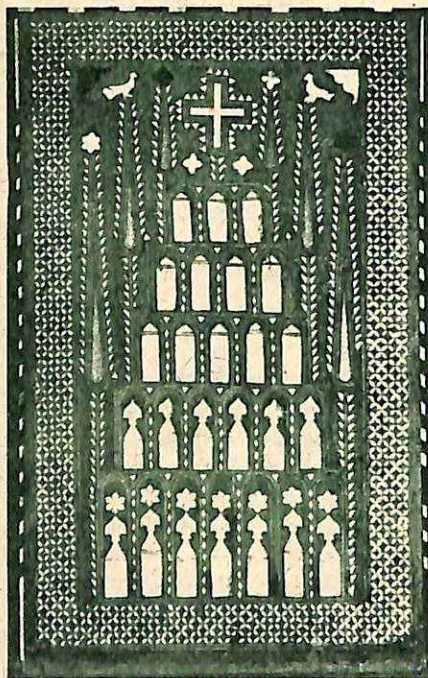
Οἱ δρυοκολάπτες εἶναι διαδεδομένοι σὲ ὅλο τὸν κόσμον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Αὐστραλία και τὴ Μαδαγασκάρη. Οἱ φυσιολογικοὶ ὑπολογίζουν ὅτι ὑπάρχουν 180 τοῦλάχιστον εἶδη. Τὸ μικρότερο ἔχει μέγεθος 9 ἐκατ. και τὸ μεγαλύτερο 55. "Ὅλα δὲ εἶναι ὠφελιμώτατα, γιατί ὁ δρυοκολάπτης τρέφεται ἀπὸ ἔντομα ἐπιβλαβεῖ. Τρώει ὁμως και κουκου-νάρια ἐλάτων και καρύδια και ἄλλους

παρόμοιους καρπούς, τοὺς ὁποίους ἀποθηκεύει ἀπὸ τὸ καλοκαίρι, σὲ τρύπες πού ἀνοίγει σὲ κουφάλες δέντρων.

Καμμιά φορὰ ὁμως ὁ δρυοκολάπτης μᾶς κάνει και ζημιές γιὰ τίς ὁποῖες φταίμε κ' ἐμεῖς λίγο: Τρυπᾷ με τὸ ράμφος του τοὺς στύλους, ἐπάνω στοὺς ὁποίους στηρίζονται τὰ τηλεγραφικὰ και τηλεφωνικὰ σύρματα. Γιατὶ ὁμως, θὰ ἀπορήσετε ἴσως, τὸ κάνει αὐτό, ἀφοῦ οἱ τηλεγραφικοὶ στύλοι δὲν εἶναι κούφιοι; Νά, πὼς. "Ὅταν φυσᾷ ἄερας, τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα κινοῦνται ἀπὸ τὸν ἄνεμο και παράγουν ἕνα βόμβο. "Ὁ βόμβος αὐτὸς μεταδίδεται στοὺς στύλους, και ἂν ἀκουμπήσῃ κανεὶς τὸ αὐτὸ του στο στύλο θὰ σχηματίσῃ τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἀπὸ μέσα ὑπάρχουν ἔντομα, πού προκαλοῦν τὸ βόμβο αὐτό. "Εκεῖ τὴν παθαίνει και ὁ κατημένος ὁ δρυοκολάπτης. "Ἀκούει κι αὐτὸς τὸ βόμβο, δὲν μπορεί νὰ καταλάβῃ πὼς δημιουργεῖται και νομίζοντας πὼς μέσα ἐκεῖ κρύβονται ἔντομα, πελεκᾷ καμμιά φορὰ κανένα στύλο. Εἶναι ὁμως τόσο μικρὴ ἢ ζημιὰ αὐτὴ ἀπέναντι στὶς μεγάλες ὠφέλειες, πού μᾶς παρέχει, ὥστε θὰ πρέπει νὰ τοῦ συγχωροῦμε τὸ μικρὸ αὐτὸ σφάλμα του.

N. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

Η ΛΑΪΚΗ ΜΑΣ ΤΕΧΝΗ

Ευλόγητο θανάσιμα
(Απὸ τὰ «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΪΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ-ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΣΤΑΘΕΡΑ» τοῦ «Ἐθνικοῦ Ὄργανου Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας».)

Η ΥΓΕΙΑ

ΚΑΘΑΡΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΕ ΚΑΘΑΡΑ ΔΟΝΤΙΑ

ὑπὸ ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

[Απὸ μιὰ σειρά ἐκλαβετικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν εἰς λογοτεχνικὴν μορφήν, πού εἶχε ἐτοιμάσει ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ δημοσιεύσῃ ὁ ἀλησμόνητος ποιητής, πεζογράφος, θεατρικὸς συγγραφεὺς και καθηγητὴς τῆς ὁδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν].

— Κάθε φορὰ πού μοῦ μιλάς γιὰ τὸν καθαρισμὸ δοντιῶν, μοῦ ἔρχεται νὰ σ' ἐρωτήσω, ποῖος εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος αὐτονοῦ τοῦ καθαρισμοῦ, πού λές, γιὰ νὰ ξέρω κ' ἐγὼ νὰ προφυλάξω τὰ δόντια μου ἀπὸ κάθε καταστροφή.

— Χμ! Ἐπερίμενα νὰ μοῦ κάνῃς μιὰ τέτοια ἐρώτησι. Πρὶν ὁμως σοῦ ἀπαντήσω, ἔλα νὰ καθίσωμε σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἐξοχικὸ μπάρκο. Ἐδῶ θὰ τὰ ποῦμε με τὴν ἡσυχία μας.

— Τί; Βρεθήκαμε κιόλα στὴν ἐξοχή; — Ἀμ' τί νομίζεις; Μὲ τὴν κουβεντούλα, δὲν τὸ καταλάβαμε πὼς εἴχαμε φθάσει στὴν ἐξοχή.

— Τί ἐλέγαμε λοιπὸν; — Γιὰ τὸν καθαρισμὸ τῶν δοντιῶν. Σὲ εἶχα ρωτήσῃ, πὼς πρέπει νὰ καθαρίζωμε τὰ δόντια μας.

— Ἐσκυψε λιγάκι συλλογισμένος. Ὑστερα χαμογέλασε κάπως, ἐγύρισε και με κοίταξε στὰ μάτια.

— Βέβαια θέλεις νὰ εἶναι τὸ φαγητό σου πάντοτε καθαρό. "Ε; με ρώτησε.

— Πὼς ὄχι. Ἀκάθαρτα πράγματα θὰ τρώγω;

— Ἐκεῖνος ὁμως πού θέλει νὰ τρώγῃ καθαρό φαγητό και σὲ καθαρό πιάτο, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ και τὸ στόμα του καθαρό; Τί λές;

— Πολὺ σωστά.

— Δὲν τὸ λέγω βέβαια γιὰ σένα αὐτό. Ἐσὺ ἔχεις δλὴ τὴ διάθεσι νὰ καθαρίζῃς τὸ στόμα σου. Δὲν ξέρεις ἴσως τὸν καλύτερο τρόπο τοῦ καθαρισμοῦ. Αὐτὸν θὰ σοῦ τὸν δείξω ἐγὼ. Εἶναι ὁμως ἄλλοι, πού ἐνῶ χαλοῦν τὸν κόσμο γιατί βρῆκαν μιὰ τριχίτσα στο πιάτο τους, ἀφήνουν ὥστόσο τὸ στόμα τους ἐντελῶς ἀκάθαρτο. Καί τότε τί γίνεται; "Ὅσο καθαρό κι ἂν εἶναι τὸ φαγητό, θὰ λερωθῇ μέσα στο ἀκάθαρτο στόμα. "Ἡ τροφή θὰ μασηθῇ ἀπὸ δόντια λερωμένα, μπορεί και σάπια και θὰ γεμίσῃ ἀπὸ μικρόβια, πού θὰ κατεβοῦν μιὰ χαρὰ στο στομάχι. Ἀπὸ τὸ στομάχι θὰ περάσουν στο αἷμα και καθὼν γύρευε ἔπειτα, ὅταν σκορπισθοῦν σ' ὅλο τὸ σῶμα. Τί ἀρρώστιες θὰ γεννήσουν . . .

— Μοῦ τὸ λές κι ἀνατριχιάζω, καημένε!

— Νὰ σὲ ρωτήσω τώρα και κάτι ἄλλο. Σοῦ εἶναι εὐχάριστο νὰ νοιώθῃς τὴν ἀναπνοὴ τοῦ ἄλλου νὰ ἔχῃ δυσάρεστη ἀποφορά;

— Βέβαια ὄχι. Καί γι' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ γίνεται δυσάρεστη και ἡ δική μου ἀναπνοὴ στοὺς ἄλλους. "Ἐνας λόγος, πού καθαρίζω συχνὰ τὸ στόμα μου, εἶναι κι αὐτός.

— Κάνεις πολὺ καλά. Βλέπεις λοιπὸν, ὅτι με τὸ καθαρίσμα τῶν δοντιῶν και τοῦ στόματος προλαμβάνονται τόσα κακά.

— Ἐχεις δίκιο . . .

— Τώρα βέβαια ἐσὺ θέλεις νὰ μάθῃς, πὼς καθαρίζονται καλὰ τὰ δόντια. Θὰ σοῦ τὸ πῶ κι αὐτό, ἄλλοτε . . .

ΚΩΣΤΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗ

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

(Πλούσιοι και Φτωχοί)

"Ὁ πλούτος σὲ χέρια κατάλληλα μπορεί νὰ ἀσκῇ χρησίμο κοινωνικὸ λειτουργήμα. Παράδειγμα οἱ μεγάλοι μας πλούσιοι, πού ἔγιναν και μεγάλοι εὐεργέτες τῆς πατρίδας τους και τῆς κοινωνίας και τιμοῦνται και θὰ τιμοῦνται γιὰ πάντα. Οἱ πλούσιοι αὐτοῦ τοῦ εἶδους γίνονται ἀρχοντάνθρωποι, ἀνοιχτοχέρηδες, βοηθοὺν χωρὶς νὰ ἐπιδεικνύωνται, δὲν ξιπάζονται, δὲν γίνονται ἀκατάδεχτοι, δὲν μιλοῦν γιὰ τὰ πλοῦτή τους, γιὰ τίς βίλλες τους, γιὰ τὰ κότερά τους, τὰ κοσμήματά τους, ὅπως τὸ συνηθίζουν, πρὸ πάντων, οἱ νεόπλουτοι. Δὲν κάνουν τὸν φτωχὸ φίλο τους νὰ διστάξῃ νὰ τοὺς πλησιάσῃ, νὰ φοβάται μὴ τοὺς γίνῃ ἐνοχλητικός.

"Ὁ πλούσιος πρέπει νὰ ξέρῃ νὰ κάνῃ καλὴ χηρὴ τοῦ πλοῦτου του. Γιατὶ ὁ πλούσιος σὲ χέρια ἀνάξια μπορεί νὰ προκαλέσῃ τὸ φθόνον και νὰ διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησι. "Ὁ δούλος τοῦ χρηίματος, ὁ φιλοχρηίματος πού μπορεί νὰ πατήσῃ πάνω σὲ πτώματα γιὰ νὰ θησαυρίσῃ, ὁ φιλάργυρος, γίνεται ὄχι μόνο ἀντιπαθὴς ἀλλὰ και μισητός. "Ἀς τὸ ἔχουν αὐτὸ ὅτι οἱ πλούσιοι, κ' ἂς σκέπτονται τὴ φτώχεια πού τυραννάει τοὺς γύρω τους. "Ἀς βοηθοῦν ὅσο κ' ἂν μποροῦν.

"Ἐννοεῖται ὅτι τὴ βοήθεια αὐτὴ στοὺς φτωχοὺς συνανθρώπους μας μποροῦν νὰ τὴν κάνουν ὄχι μόνο οἱ πλούσιοι ἀλλὰ και πολλοὶ ἄλλοι, πού χωρὶς νᾶναι πλούσιοι, ἔχουν μιὰ κάποια οἰκονομικὴ ἄνεσι. Μποροῦν νὰ δίνουν τὰ παλιὰ ρούχα τους σ' ἕναν πούχει ἀνάγκη, τὰ μεταχειρισμένα παιγνίδια τους σ' ἕνα φτωχό παιδο. Πολλὲς κνρίες μποροῦν νὰ γλυτώσουν λίγες ὥρες ἀπὸ τὰ χροτιά ἢ τίς μοδίστρες και τὰ κομμωτρία, γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν μιὰ φτωχὴ οἰκογένεια, ἕνα ἀγαθοεργὸ ἴδρυμα, νὰ προσφέρουν τὴ βοήθειά τους, τίς υπηρεσίες τους σὲ τόσες φτωχὲς ὑπάρξεις πού δυστυχοῦν γύρω μας. Ἀλλὰ νὰ βοηθοῦν χωρὶς νὰ θιγῇ τὴν ἀγαθοεργίαν δὲν πρέπει νὰ παίρῃ τὴ μορφή ἐλεημοσύνης, πού μειώνει τὸν εὐεργετούμενον.

Οἱ φτωχοί, πάλι, ἂς μὴ νομίζουν πὼς ἡ φτώχεια εἶναι κατηγόρια. Οὔτε εἶναι ντροπὴ νᾶναι κανεὶς φτωχός. Μπορεῖ κ' ὁ φτωχότερος ἄνθρωπος νᾶχῃ, ἂν θέλῃ, τὴν ἀξιοπρέπειά του. Καί πρέπει. Δὲν εἶναι σωστό ἕνας φτωχὸς πού ἔχει σχέσεις με πλούσιους νὰ καταδέχεται οὔτε νὰ τοὺς κολακεύῃ. Ἀλλὰ και νὰ μὴν ἀρνιέται μιὰ πρόσκλησι πλούσιου φίλου του, πού ἐπιτίθεται πὼς τὸν καλεῖ γιατί τὸν ἐκτιμᾷ και τὸν ἀγαπᾷ. Νὰ πηγαίνῃ, ἐφόσον τὸν ἐκάλεσε, ἔστω κ' ἂν δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀνταποδώσῃ. Καί νὰ αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνη ἂν εὐεργετηθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι ὑποχρέωσι κάθε ἀνθρώπου με εὐγενικὰ αἰσθήματα. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωμε μιὰ καλωσύνη, μιὰ βοήθεια, μιὰ ἐκδούλευσι πού μᾶς ἔκανε ὁ οἰοσδήποτε και νὰ τὴν εὐχαριστοῦμε με θερμότητα και εὐγνωμοσύνη και νὰ τὴν ἀνταποδίδωμε ἂν μποροῦμε. Ἡ ἀχρηστία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χειρότερα αἰσθήματα.

(Απὸ τὸ βιβλίο του «ΣΑΒΟΥΑΡ ΒΙΒΡ» πού μόλις ἐκκωλοφόρησε σὲ 10η ἐκδοσι τοῦ οἴκου I. Δ. Κολλάρου και Σία.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεείς
Help to earthquake victims and to the needy

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σβορώνου Πιερίας
Juniors of Elem. School Svoronon Pieria

Ε.Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Κορινού Πιερίας
Juniors of 2nd Elem. School Korinon Pieria

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Φιλιατών
Juniors of Elem. School Paleochorion Filiates

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορμιστής Φυλλίδος
Juniors of High School Kormista Phyllis

Ε.Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Κρύας Βρύσης Γιαννιτσών
Juniors of 2nd Elem. School Krya Vryssi Yianitsa

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστρακίου Καλαμπάκας
Juniors of Elem. School Kastraki Kalabaka

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κάμπου Χίου
Juniors of 1st Elem. School Kampos Chios

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μέσσα Διδύμας Χίου
Juniors of 6th Elem. School Messa Didyma Chios

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Πλωμαρίου Λέσβου
Juniors of 1st Elem. School Plomari Lesvos

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κομνηνών Έορδαίας
Juniors of Elem. School Komnina Eordea

Ε.Ε.Σ.Ν. 12ου Γυμν. Πετραλώνων 'Αθηνών
Juniors of 12th High School Petralona Athens

Ε.Ε.Σ.Ν. 5ου Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών
Juniors of 5th High School Athens

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Καλαμπάκιου Δράμας
Juniors of 1st Elem. School Kalabaki Drama

Ε.Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. 'Ηλιουπόλεως 'Αθηνών
Juniors of 3rd Elem. School Eliopolis Athens

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Εβόσμου Θεσ/νίκης
Juniors of 1st Elem. School Evosmon Macedonia

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμν. Νεαπόλεως Κοζάνης
Juniors of High School Neapolis Kozani

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία.
Health in the Home

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πέρνης Καβάλας
Juniors of Elem. School Perne Kavala

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορυφής Κιλκίς
Juniors of Elem. School Koryphe Kilkis

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Αρρ. 'Εδέσσης
Juniors of High School Edessa

Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμν. Κεφαλοβρύσου Πωγωνίου
Juniors of High School Kephalovrysse Pogoni

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγάπης Γρεβενών
Juniors of Elem. School Agape Grevena

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σκρά Παιονίας
Juniors of Elem. School Skra Peonia

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σιδηροχωρίου Σιντικής
Juniors of Elem. School Sidirochori Sindiki

Ε.Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. 'Αλεξανδρουπόλεως
Juniors of 5th Elem. School Alexandroupolis

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δοκού Χαλκίδος
Juniors of Elem. School Dokos Chalkis

Ε.Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Πυλίου Κω
Juniors of 1st Elem. School Pylion Ko

*Επανόρθωσις

*Εκ παραδρομής εις σελ. 16 προηγ. τεύχους άριστερά στήλη κάτω τής πρώτης φωτογραφίας έγράφει 5ον Γυμνάσιον 'Αρρέων αντί του όρθου 7ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας συμπληρώνει ἐφέτος 20 ἔτη προσφοράς (1948-1968) εἰς τὸν τομέα τῆς Ὑγείας ἐπὶ παγκοσμίου Κλίματος.

Ὅταν ἰδρῦθη τὴν 7ην Ἀπριλίον 1948, περιελάμβανεν 26 Κράτη - Μέλη. Σήμερον ἀριθμεῖ 129. Τοῦτο εἶναι ἡ καλύτερα ἀπόδειξις τῆς ἐπιτυχίας τῆς καὶ τῆς ἀναγκαιότητός τῆς.

Κάθε Κράτος, παλαιὸν ἢ νέον, πλούσιον ἢ πτωχόν, ἔχει αἰσθανθῆ καὶ αἰσθάνεται ἀμέσως τὴν ἀνάγκην νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰ Μέλη τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας.

Ὑγεία εἶναι ἡ κατάσταση τῆς πλήρους σωματικῆς, ψυχικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐεξίας καὶ ὅχι ἀπλῶς ἡ ἔλλειψις ἀσθενείας ἢ ἀναπηρίας.

Εἰς ἐκ τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας εἶναι τὸ πῶς θὰ διδαχθῇ ὅλος ὁ κόσμος νὰ διατηρῇ τὴν ὑγείαν του καί, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ προλαμβάνῃ τὴν νόσον.

Τὸ σῆμα τῆς Π.Ο.Υ.

Τὸ ἔργον τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν ἐπὶ θεμάτων προφύλαξεως καὶ διατηρήσεως τῆς ὑγείας.

Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας ἐνθαρρύνει καὶ βοηθεῖ οὐσιαστικῶς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν τῶν ὑγειονομικῶν ὁργάνων τῶν Κρατῶν - Μελῶν τῆς. Παρέχει τεχνικὴν βοήθειαν διὰ τὴν καταπολέμησιν ἢ τὴν ἐκρίζωσιν τῶν νόσων μαστίγων τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως τῆς ἐλονοσίας, εὐλογίας, χολέρας καὶ ἄλλων. Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι μοναδική.

Ἡ Ἑλλάς, πατοῖς τοῦ Ἱπποκράτους, Μέλος τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας, βοηθεῖ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών τῆς τὴν Ὀργάνωσιν

ταύτην καὶ δέχεται εὐγνωμόνως τὴν βοήθειάν τῆς.

Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας, μεταξὺ ἄλλων :

• Ἐνθαρρύνει τὰ 129 Κράτη - Μέλη τῆς διὰ νὰ ὁργανώσουν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὰ Προγράμματα Προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς ὑγείας.

• Ἐρευνᾷ διὰ τῶν 3.500 ὑπαλλήλων τῆς τὰ ὑγειονομικὰ προβλήματα τῶν Λαῶν καὶ συνεργάζεται μετὰ τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

• Προσφεύγει εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν 2.500 ἐμπειρογνομῶνων, ἀπὸ 90 Χώρας διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ προγράμματα τῆς.

• Ἐκπαιδεύει καὶ μετεκπαιδεύει ὑγειονομικῶν καὶ τεχνικῶν Προσωπικῶν, χορηγῆσας 30.000 ὑποτροφίας ἐντὸς 20 ἐτῶν.

• Δημοσιεύει καὶ κυκλοφορεῖ εἰς τὰ Κράτη - Μέλη τὰ συμπεράσματα καὶ τὰς γνώμας τῶν ἐδικῶν.

• Ὁ Διεθνὴς αὐτὸς Ὀργανισμός, εἶναι ὁ στενὸς συνεργάτης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν Προγραμμάτων ὅπως :

— Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παιδῶν Βούλας.

— Ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Ὀρθοπεδικοῦ Νοσοκομείου Πεντέλης.

— Ἡ ἐξυγιάνσις Οἰκισμῶν Βορείου Ἑλλάδος.

— Ἡ ἰδρυσις κινητῶν μονάδων Προστασίας Μητρότητος καὶ Βρέφους εἰς τὴν ὑπαιθρον.

— Ἡ ἰδρυσις τῆς Προτύπου Ὑγειονομικῆς Μονάδος Θεσσαλίας.

• Ἐπίσης

— Ἐχορήγησεν 160 ὑποτροφίας εἰς διαφόρους κλάδους ὑπαλλήλων, ὑγειονομικῶν, τεχνικῶν κ.λ.π.

— Διέθεσεν 60 ἐπιστημονικοὺς τῆς Συμβούλους.

— Ἐδωσεν εἰς Ἑλλήνας ἐπιστήμονας τὴν δυνατότητα νὰ συμμετάσχουν εἰς 200 συνέδρια, διασκέψεις καὶ ἄλλας διεθνεῖς συναντήσεις.

• Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας, ἔθεσεν ἐξ ἀρχῆς ὡς ἓν ἐκ τῶν βασικῶν τῆς στόχων τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἐλονοσίας ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἡ Ἑλλάς, μαστιζομένη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ὑπὸ τῆς ἐλονοσίας, ὠργάνωσε καὶ ἐφῆρμοςεν ἓν ἀποδειγματικὸν ἀνθελονοσιακὸν ἀγῶνα.

Οἱ ἀριθμοὶ τὸ ἀποδεικνύουν :

1930 - 1938 : Ἐτησίως 1.000.000 περιστατικὰ ἐλονοσίας, 10.000 θάνατοι, 4.500.000.000 σημεριναὶ δραχμαὶ ζημία τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

1946 : Ἀρχίζει ἡ καταπολέμησις τῆς ἐλονοσίας εἰς ὅλοκληρον τὴν Χώραν.

1957 : Τὸ ἀνθελονοσιακὸν πρόγραμμα μετατρέπεται εἰς ἀγῶνα ὁλοσχεροῦς ἐκρίζωσεως τῆς νόσου.

1959 : Μόνον 1.700 περιστατικὰ. Κανεὶς θάνατος.

1967 : 28 Περιστατικὰ.

Καὶ ὁ ἀγὼν τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν

συνεχίζεται διὰ νὰ μὴ ἐξαπλωθῇ καὶ πάλιν ἡ ἐλονοσία εἰς τὴν Χώραν μας.

• Ἡ Ἑλλάς, ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας, ἐβοήθησε καὶ βοηθεῖ ταύτην εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προγραμμάτων τῆς, προσφέρονσα :

— Προσωπικῶν, συμβούλων, ἐμπειρογνομῶνας, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων.

— Ἐπίσης ἡ Ἑλλάς προσφέρει τὴν πείραν καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ὑγειονομικῶν προγραμμάτων, ὅπως τῆς ἐλονοσίας.

• Ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς βασικὴν φροντίδα τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσως Ὑγείας, ἐφαρμόζει ὑγειονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προγράμματα τοιαύτης ἐκτάσεως, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ περαιτέρω ἀνύψωσις τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιπέδου τῆς Χώρας μας.

• Ἡ Ὑγεία ὅλων τῶν Λαῶν εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπίτευξιν εἰρήνης καὶ ασφαλείας.

• Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ὑψηλοτέρου δυνατοῦ ἐπιπέδου Ὑγείας ἀποτελεῖ βασικὸν δικαίωμα παντὸς ἀνθρώπου, ἀδιακρίτως φυλῆς, θρησκείας, πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν συνθηκῶν.

• Ἡ Π.Ο.Υ. ἀπὸ τὸ 1955 ἔχει ἀναλάβει τὴν μεγαλυτέραν ὑγειονομικὴν ἐπιχειρήσιν ὅλων τῶν ἐποχῶν : τὴν ἐκρίζωσιν τῆς ἐλονοσίας. Ἡ νόσος αὕτη εἶναι συγχρόνως παράγων ἀνθρωπίνης φθορᾶς καὶ οἰκονομικῆς ζημίας. Ἡδὴ 905 ἐκατομμύρια ἀνθρώπων — 57% τῶν ἀνέκαθεν ἐκτεθειμένων πληθυσμῶν — ἀπηλλάγησαν ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς ἐλονοσίας. Ἡ ἐκρίζωσις τῶν ἔχει ἀναληφθῇ εἰς τὰς πλείους τῶν ἐλονοσιοληκτικῶν εἰσέτι περιοχῶν. Πολλοὶ ἄλλοι χώροι εὐρίσκονται εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν στάδιον τῆς καταπολεμήσεως.

• Κατ' ἔτος δεκάδες χιλιάδων ἀτόμων καθίστανται θύματα τῆς εὐλογίας, μολονότι ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι γνωστὸς ἀπὸ 150 ἐτῶν. Τὸ 1965 ἐσημειώθησαν 59.608 κρούσματα καὶ 9.735 θάνατοι. Ἡ θησιὰ εὐρίσκεται μετὰ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς Π.Ο.Υ. Ἡ Παγκόσμιος Συνέλευσις Ὑγείας ἀπεφάσισε τὸ 1966 νὰ ἀναλάβῃ μίαν παγκόσμιον ἐκστρατείαν διὰ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν νόσον ταύτην, ἐκστρατεία 10 ἐτῶν ἥτις ἤρχισε τὸ 1967. 220 ἐκατομμύρια ἐμβολιασμῶν ἐγένοντο τὸ πρῶτον ἔτος. Ἡ σχετικὴ δαπάνη διὰ τὴν Π.Ο.Υ. ἀνῆλθε εἰς 2.514.000 δολ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ

Καθ' ὅλοκληρον τὸν Δεκέμβριον τὰ βράδια, ἀμέσως μόλις σκοτεινιάσῃ, στολίζει τὸν οὐρανὸν πρὸς τὰ ΝΔ τοῦ ὁρίζοντος ὁ λαμπρότερος ἀστὴρ τοῦ στερεώματος, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη. Τὴν 14ην τοῦ μηνὸς εὐρίσκεται εἰς τὴν μεγαλυτέραν τῆς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ μένει εἰς τὸν ὁρίζοντα τρεῖς ὁλοκληροὺς ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν, ἐπειδὴ ἀπεμακρόνθη περὶ σφαιρὸν ἀπὸ τὸν ἥλιον, δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Τοξότου, πού ἦτο κατὰ τὸν Νοέμβριον, ἀλλὰ μετετοπίσθη πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Αἰγώκερου. Τὴν 22αν Δεκεμβρίου τὸ βράδυ ἡ Ἀφροδίτη φαίνεται ὀλίγον ἐπάνω καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ καινούργιον φεγγάρι τῶν τριῶν ἡμερῶν. Ἐπίσης ἀμέσως μόλις σκοτεινιάσῃ, ἐξακολουθεῖ καὶ κατὰ τὸν Δεκέμβριον νὰ φαίνεται καὶ ὁ πλανήτης Κρόνος ὡς λαμπρὸς ἀστὴρ, πολὺ ὑψηλὰ πρὸς τὰ ΝΑ τοῦ οὐρανοῦ. Μετὰ τὴν 22αν Δεκεμβρίου ἡ κίνησις του ἐπιταχύνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κοιῦ κινεῖται πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τῶν Ἰχθύων. Τὴν 27ην Δεκεμβρίου ὁ Κρόνος θὰ παρατηρηθῇ πολὺ πλησίον τῆς Σελήνης, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον αὐτῆς καὶ θὰ συμβαδίζῃ μετὰ τὸν Κρόνον, ὀλίγον βορειότερον αὐτοῦ.

Ὁ πλανήτης Ἄρης ἐξακολουθεῖ καὶ κατὰ τὸν Δεκέμβριον νὰ διακρίνεται κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας πρὶν ἀπὸ τὸ λυκανγὲς πρὸς τὰ ΑΝΑ τοῦ ὁρίζοντος. Τὴν 16ην Δεκεμβρίου συμβαδίζει μετὰ τὸ λαμπρὸν ἀστὴρ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Παρθένου, τὸν Στάχυν, ὀλίγον βορειότερον αὐτοῦ. Μόνον ὅτι ἡ λαμπρότης του εἶναι πολὺ μικρά, ὡς ἀστὴρ δευτέρου μεγέθους πολὺ κοκκινωποῦ.

Ὁλίγον ἐνωρίτερον ἀπὸ τὸν Ἄρη ἀνατέλλει ὁ πλανήτης Ζεὺς, ἀκριβῶς εἰς τὴν Ἀνατολήν, κατὰ τὴν 130' μετὰ τὸ μεσονύχτιον, ὥστε τὸ πρῶτον πρὶν φωτίσῃ φαίνεται ἀκριβῶς ὑψηλὰ. Τὴν 14ην Δεκεμβρίου τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς συμβαδίζει μετὰ τὴν Σελήνην εὐρισκομένην εἰς τὸ τελευταῖον τῆς τέταρτον.

Ὁ πολὺ πλησίον τοῦ ἡλίου εὐρισκόμενος πλανήτης Ἑρμῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁρατὸς κατὰ τὸν Νοέμβριον πρὶν ἀπὸ τὸν ἥλιον, εἶναι ἀόρατος κατὰ τὸν Δεκέμβριον. Ἐν τούτοις κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἐμφανίζεται πρὸς τὸν ὁρίζοντα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὰ Νοτιωτικὰ τοῦ ὁρίζοντος. Τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκεται ὑπεράνω τοῦ ΝΔ ὁρίζοντος ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὡς ἀστὴρ σχεδὸν πρῶτον μεγέθους καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν διακρίνῃ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐὰν τὸ ἐπιτρέπῃ ἡ καθαρότης τῆς ἀτμοσφαιράς. Αἱ συνθήκαι τῆς ὁρατότητός του εἶναι ἀκόμη καλύτεραι κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Ὁ μῆν Δεκέμβριος τοῦ 1968 εἶναι, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πλούσιος εἰς παρουσίαν πλανητῶν, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πλούσιος εἰς παρουσίαν πλανητῶν, πού ἀφοῦ καὶ οἱ πέντε πλησιέστεροι πρὸς τὴν Γῆν, πού δύνανται νὰ γίνουν ὁρατοὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, κάμνουν τὴν παρουσίαν των κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ.

Τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τοῦ μηνὸς ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς στολίζουν τὰ συμπλέγματα τοῦ Πηγᾶσου, τοῦ Ἡνιόχου, τῶν Πλειάδων, τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Ὠρίωνος μετὰ τοὺς δύο λαμπροὺς σκύλους, τὸν Προκίνα καὶ τὸν Κόνα ἢ Σείριον.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

**Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΑΣ
ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.**

Τιμηθείσα με την παρουσία του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Γερωνύμου, της Α.Ε. του Πρεσβευτού της Ελβετίας και της Κας Κιουτά, του Γεν. Διευθυντού του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας κ. Β. Δερδεμέζη, ευεργετών και δωρητών του Ε.Ε.Σ. και εκπροσώπων της Αθηναϊκής κοινωνίας εγένετο την 15-11-68 η τελετή απονομής τιμητικών διακρίσεων και διπλωμάτων εις Αδελφάς του Ε.Ε.Σ. Προηγούμενος ή Γεν. Επιθεωρητής του Σώματος Έλληνίδων Αδελφών Ε.Ε.Σ. Κυρία Μ. Έλευ-

θερίου, μετά σύντομον ομιλίαν της, προσέφερεν εις τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κων. Γεωργακόπουλον, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εικοσαετίας εἰς τὴν Προεδρίαν τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐκ μέρους τῶν Διπλωματούχων ἀδελφῶν τῆς Σχολῆς Ε.Ε.Σ. ἀναμνηστικὴν πλάκα τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπέδωκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐξάρας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὸ ἐπιτελεσθῆν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του, μέγα καὶ εὐγενὲς ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.

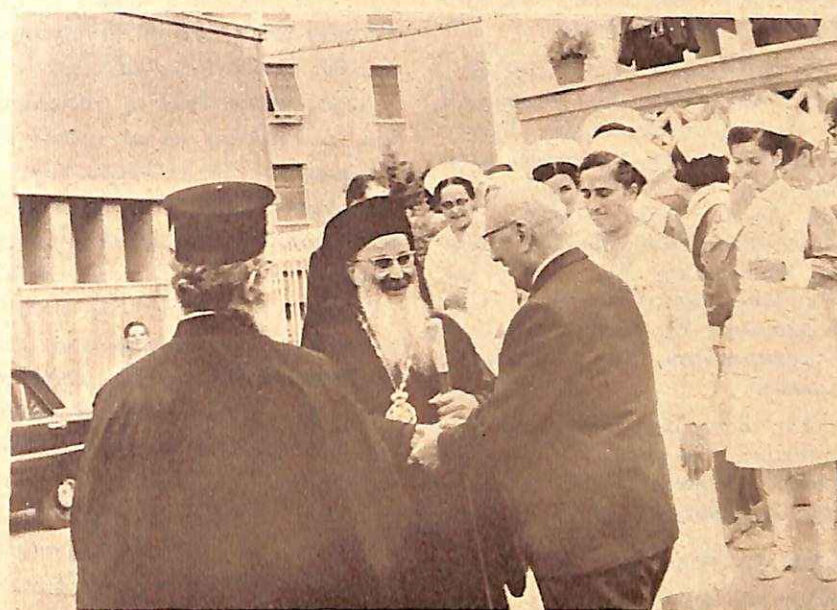
Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Α. Νικολόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τοῦ νέου Σώματος τῶν Ἐθελοντῶν Κοινωνικῆς Προνοίας. Τοῦτο ἤρχισεν, εἶπε, μετὰ τὴν πρόθεσιν δύο μόνον κυριῶν νὰ βοηθήσουν εἰς τὰ

προβλήματα τῶν ἀσθενῶν τοῦ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπείου. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἡ ἐργασία τῶν δύο αὐτῶν κυριῶν ἐσυστηματοποιήθη καὶ διὰ τῆς σημερινῆς καταρτίσεως ὧν τῶν Ἐθελοντῶν Κοινωνικῆς Προνοίας ἀποτελεῖ ἐν θετικὸν βῆμα διὰ τὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἐν Ἑλλάδι.

Μετ' αὐτὸν ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος. Ἀρχικὰ ἠὺχαρίστησεν ἐκ μέρους τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν Μακαριώτατον εἰπὼν μεταξύ ἄλλων:

«Ὅταν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μεγάλου Θεανθρώπου, ἔρχεται καὶ εὐλογεῖ τὸ ἔργον αὐτὸ τότε ἔχομεν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι αὐτὸ θὰ τραβήξῃ τὸν δρόμον πρὸς τὸν ὁποῖον τὸν κατευθύνουν αἱ διδασκαλίαι καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἕνα κοινωνικὸν καθήκον τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις γίνεται ἀκόμη βαρύτερον ἀλλὰ ἐξαιρετικῶς ἐπωφελές, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν», καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους πού ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν συγκέντρωσιν. Ἀκολουθῶς ἐξέφρασεν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τὰς Ἀδελφάς. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰς νέας Ἀδελφάς ὁ κύριος Πρόεδρος εἶπεν:

«Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, ἐγκαταλείπετε τὴν Σχολὴν αὐτὴν ἢ ὁποία σᾶς ἐστέγαζε καὶ σᾶς ἐξέπαιδευσε ἐπὶ μίαν τριετίαν διὰ νὰ ἀναλάβητε τὴν ἀποστολήν, ὅχι τὸ ἔργον τὸ βιοποριστικόν, ἢ ὁποία σᾶς ἀνατίθεται μετὰ τὸ διπλωμα αὐτό. Δὲν θὰ γίνετε μόνον φορεῖς τῶν γνώσεων τὰς ὁποίας ἀπεκτήσατε εἰς τὴν νοσηλευτικὴν, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσετε νὰ μεταδώσητε τὰς γνώσεις σας καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Ἀδελφὴ ἔχει τὴν κατάρτισιν τὴν ὁποίαν σεῖς ἔχετε, διότι δυστυχῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαπιστώσω ὅτι ἔχομεν ἕνα κενὸν 3.000 διπλωματούχων Ἀδελφῶν, τὸ ὁποῖον μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἐκδηλωθείσας τώρα ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῆς ἀνεγέρσεως Νοσοκομείων χιλιάδων κλινῶν ἀποβαίνει ζήτημα ζωτικώτατον. Εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ φαντασθῶμεν τὴν λειτουργίαν νέων νοσοκομείων τόσων χιλιάδων κλινῶν ὅταν δὲν ἔχει προετοιμασθῇ τὸ

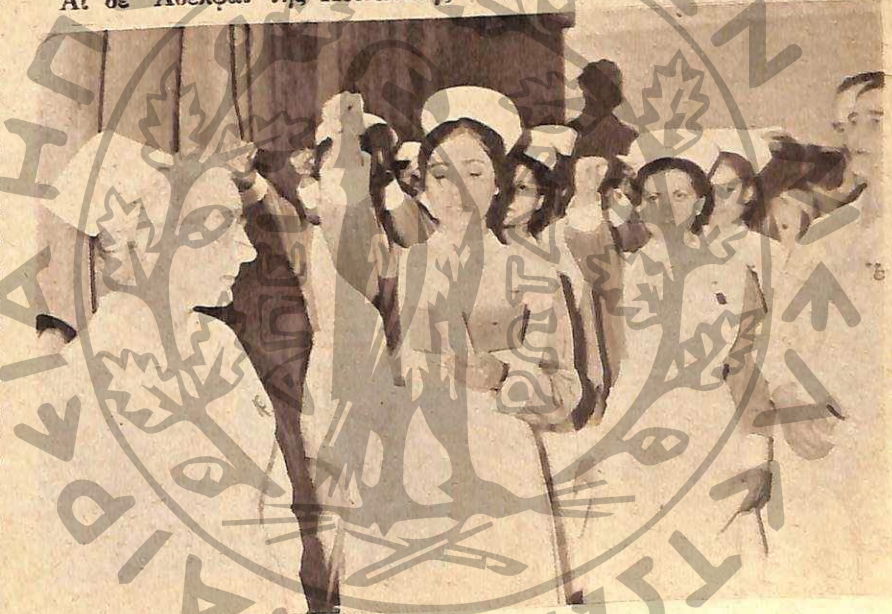
Ὁ κ. Πρόεδρος εὐχαριστῶν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Γερωνύμον.

Σῶμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν νοσηλείαν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ εὐτυχῶς ἔχομεν. ἔχομεν ἱατροὺς οἱ ὁποῖοι ἐκπαιδευόμενοι τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν εἶναι δυνατόν νὰ πλαισιώσουν τὰ νοσοκομεῖα αὐτὰ ἰδιαίτερος δὲ θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ προσελκύσουν τοὺς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ δρῶντας κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον συμπολίτας μας, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὲν προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα. Θὰ ἔλθουν ἐδῶ ἀλλὰ πρέπει νὰ εὕρουν κατηρτισμένον Σῶμα Διπλωματούχων Ἀδελφῶν. Καὶ αἱ δικαί μας διπλωματοῦχοι ἔχουν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐκπαιδεύωνται ἀπὸ συναδέλφους των αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μόνον ἀποπερατώσει τὰς σπουδὰς των τῆς τριετοῦς φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν μας αὐτὴν, ἢ ὁποία μπορούμε νὰ ποῦμε, χωρὶς ὑπερηφάνειαν ἀδικαιολόγητου ὅτι εἶναι μία ἐκ τῶν πρατίστων ἐν τῷ Κόσμῳ Σχολῶν, ἀλλὰ ἔχουν διπλώματα πανεπιστημιακὰ ὀφειλόμενα εἰς τὴν μετεκπαίδευσίν των εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὸ Λονδίνον, εἰς τὸ Ἐδιμβούργον καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς. Περαιῶν τὸν λόγον τοῦ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἠνέχθη εἰς τὰς νέας Ἀδελφάς πλήρη καὶ ἀπόλυτον

Προνοίας αἱ ὁποῖαι καλοῦνται νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον αὐτὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι θὰ δίδουν τὸ παράδειγμα πρὸς ἕνα Σῶμα τετιμημένον, εὐγενὲς καὶ ἐθνικὸν καὶ θὰ προσπαθήσουν διὰ τῶν νέων ὑπηρεσιῶν των, κοντὰ εἰς τὰς παλαιὰς νὰ καταστοῦν ἰσότιμοι πρὸς τὸ ἔργον αὐτόν.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομή τιμητικῶν διακρίσεων εἰς Διπλωματούχους καὶ Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς μετασχούσας εἰς τὰς Ἀποστολάς τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς Λέρον καὶ Γυάρον, εἰς Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Βραβείων εἰς Σπουδαστρίαν τῆς Σχολῆς, καὶ ἡ ἀπονομή Πτυχίων εἰς τὰς:

1) Διπλωματούχους Ἀδελφὰς Τάξεως 1965 - 1968β: Ἑλ. Βραζι τη, Π. Γεδεῶν, Διον. Γερακάρη, Ἀγ. Γερολέμου, Κρ. Δημητρίου, Θ. Δήμου, Α. Ἰάσωνος, Γαν. Κακαβούλη, Μαρ. Καραμανάβη, Φ. Κενεβέζου, Κρ. Κουντουριώτου, Χρυσ. Καφέτσου, Σοφ. Κουρτίδου, Σταυρ. Κούτρου, Ἀντ. Μαχαιριώτου, Αἰκ. Μαρμαρά, Φωτ. Μίγρη, Χρυσ. Μπελέση, Φωτ. Μπομπίττα, Παν. Μπαλάφα, Ἄννα Νικολαΐδου, Τ. Πάνου, Παρ. Παπακονέλλου, Βικτ. Ποτσόλη, Ἰφ. Πουλιάνη, Αἰκ. Προδρομίδου, Ἀν. Σταύρου, Εἰρ. Τουμάζου, Ἀφρ. Τζιόβα, Παν. Τράπαλη, Βασ. Τσιρκιωνή, Ἀγγ. Φίλια, Αἰκ. Χατζηπαντελή, Μαρ. Χάβιαρου,

Ὁ ὄρκος τῶν Διπλωματούχων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν.

2) 'Εθελοντάς αδελφάς Τάξεως 1967 :

Μάρθα - Ταμάρ 'Αμπράμ, 'Αλεξάνδρα 'Αναγνωστοπούλου, 'Ελένη Βρεντζάκη, Μαρία Γκαρδιάκου, 'Αννα Γλυτά, Μαρ. Δρόσου, Πελ. 'Ερώη, Μαρ. Ζαγόρα, Αικ. Ζωγράφου, 'Αρ. Καλαφώτη, Χριστ. Καντάρη, 'Ελ. Καπράνου, Χρυσή-Μαρία Κασσιώτου, 'Ελ. Καπώνη, Δημ. Καρακυριάκου, Μαρίκα-Γαρουφαλιά, Καταμπελίσση, Φωτ. Κόνιαρη, 'Ελ. Κοντοβράκη, Μαργ. Κωστάκη, Μαργ. Λυμπερίου, Βασ. Μαχαίρα, Μαριαν. Μιχαλοπούλου, 'Αγάπη Μπασματζίδου, Πολυξένη Μπούχαλη, 'Ελ. Παπαγιάννη, Μαρ. Παπάρογλου, 'Ελ. Παπακωνσταντίνου, Παν. Παπαριστίδου, Βασ. Παποπλάκου, Διον. Πετρέα, Καν.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Λόγοι τών κ.κ. Γ. Γεωργακοπούλου και Π. Γεωργούντζου

Τὴν 14ην παρελθόντος συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., οἱ κ.κ. Γενικοὶ 'Επιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος εἰπὼν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς :

« Ἀρχικὸν σύνθημα τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ἦτο INTER ARMA CARITAS, ἀλλ' αὐτὸ δὲν περιελάμ-

Πετράγκωνα, Εἰρ. Πουρνάρα, Μαρ. Στιγγάρη, Ἀγνή Στυλιανίδου, Μαρ. Τσαούλα, Οὐρ. Χαρτσιᾶ.

3) 'Εθελοντῶν Κοιν. Προνοίας: Θάλ. 'Αλεβιζάκη, Φλ. Ἀμοριανοῦ, Ἀσημ. Ἀναστασοπούλου, Κωνστ. Καραμάνου, Μαρ. Κοριτσάδου, Δημ. Κερτέση, 'Ελ. Κυριλλοπούλου, Πίτσα Λέκκα, Πόλυ Λελοῦδα, 'Ελ. Μαργαφώση, Μαρ. Μακρίδου, Μάιρη Μαστοράκη, Χρ. Ματαράγκα, 'Ελ. Μιχαλακοπούλου, Εὐαγ. Πανταζοπούλου, 'Ελ. Παπανακλή, Πόπη Σταραμοπούλου, Χρ. Τζιαβοῦ, Χρ. Χωραφᾶ.

Τὰς διακρίσεις καὶ διπλώματα ἀπένειμεν ἰδιοχείρως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

βανε ὅλα τὰ αἰτήματα μιᾶς ὕγιους ἀνθρωπότητος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν συνεπληρώθη μετὰ τὸ σύνθημα PER UMANITATEM AD PACEM, διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν Εἰρήνην, τὸ ὅποῖον ἐκφράζει ἐννοίας, γεννηθείσας ἐν Ἑλλάδι. Τὸ σύνθημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγάπης, περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ ἐνανθρωπίσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Περαιτέρω ὁ κύριος Πρόεδρος ἐ-

τόνισε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει σήμερον ἡ νεολαία καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ὀρθὴν καθοδήγησίν της.

Πρὸς τοῦτο δέον ἡ 'Εκκλησία καὶ τὸ Σχολεῖον νὰ ἐργασθῶν ἐντατικῶς μετὰ τὴν πρόθυμον πάντοτε συνεργασίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος στηρίζει τὰς ἐλπίδας τοῦ διὰ μίαν καλυτέραν αὐριον τῆς 'Ελληνικῆς Νεότητος εἰς τοὺς ἀξίους Συνεργάτας τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ, οἱ ὅποιοι μέχρι σήμερον μετ' ἀφοσιώσεως ἐξικινυμένης πλειστάκις μέχρις αὐτοθυσίας, ἐπετέλεσαν ὅχι μίαν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' ἓνα καθήκον ἐκπηγάζον ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν εἰς τὰ 'Ελληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ τριπτύχου Θρησκεία - Πατρίς - Οἰκογένεια.

Λαβὼν τὸν λόγον ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος τῆς 'Εφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζος, ἡγήσατο ἐξ ὀνόματος τῶν παρισταμένων τὸν κ. Πρόεδρον διὰ τὰς εὐστόχους παρατηρήσεις τοῦ διὰ τὴν νεολαίαν καὶ διὰ τὰς ὑποκινήσεις τοῦ ὅπως ἐκπληρώσωμεν ὅλοι τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος μας, μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως τὴν κατευθύνωμεν πρὸς τὰ εὐγενῆ ἰδανικὰ τοῦ 'Ελληνογενοῦς Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα καλλιεργεῖ καὶ ἡ μεγάλη 'Οργάνωσις τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, δηλαδὴ πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸν, τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην, τὴν φιλίαν καὶ τελικῶς δι' αὐτῶν πρὸς τὴν Εἰρήνην.

« Ὅλοι οἱ 'Εκπαιδευτικοί, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ, εἶναι εὐτυχεῖς, διότι ἐπὶ μακρὰ ἔτη συνεργάζονται μετὰ τὴν 'Οργάνωσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωσχολικῆς τῶν δράσεως διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ 'Ελλήνος πολίτου καὶ αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν, διότι ἡ 'Ελληνικὴ μαθητικὴ νεότης ἐνστερνίζεται καὶ ὑπηρετεῖ μετὰ ἐνθουσιασμὸν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς τὰ ὑψηλὰ 'Ερυθροσταυρικὰ Ἰδανικά.

« Ἐπιτρέψατέ μου νὰ προσθέσω, Κύριε Πρόεδρε, κατέληξεν ὁ ὁμι-

λητής, ὅτι οἱ 'Ελληνες 'Εκπαιδευτικοὶ αἰσθάνονται ἰδιαιτέρην τιμὴν, ὅτι τῆς 'Οργανώσεως μετὰ τὴν ὁποίαν συνεργάζονται, ἡγείσθε Σεῖς ἐπὶ δύο συναπτὰς ἤδη δεκαετίας, ὁ παλαιὸς Ὑπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς

Παιδείας καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας, ἀνὴρ ἐκτάκτου δραστηριότητος καὶ ὑψηλοῦ κύρους, σεβαστὸς ὅχι μόνον εἰς τὸ Πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Χώρας μας».

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1967 - 1968

Ἡ 'Επιτροπὴ Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ἀπένειμε τὰ ἀκόλουθα Βραβεῖα :

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α' Θηλέων, Β' Θηλέων, Ε' Θηλέων, ΣΤ' Θηλέων (τάξ. Β1), Ζ' Ἀρρένων, 15 Θηλέων (Λευκ. 2 (τάξ. ΣΤ), Γυμνάσιον Θηλέων Α' κύκλου, Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον «Μαρ. Κρίκου», Ἰδιωτικὸν Λύκειον Τυχοπούλου.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Β' Θηλέων, Γυμνάσιον Σαλαμίνας, Λύκειον «Ἑλληνισμὸς» (τάξ. Α, Β, Νηπ.), (Γ' Δ' Δημ.), (Ε' ΣΤ' Δημ.) (Λευκ. 3), Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Λυσικάτου.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Θηλ. Γρεβενῶν (Λευκ. 6), Θηλ. Ἐδέσσης, Λίμνης Εὐβοίας, Μώλου Φθιώτιδος, Μικτὸν Οἰκονομικὸν Ἡρακλείου Κρήτης, Θηλέων Θηβῶν, Θηλέων Κατερίνης, Μεγαλοπόλεως, Νισύρου Δωδεκανήσου, Πυθαγόρειον Ἀρρένων Σάμου, Θηλέων Χαλκίδος.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧ. ΑΘΗΝΩΝ

Α' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

13ον

Δ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

6ον Καλλιθέας, 7ον Καλλιθέας.

Ε' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

2ον Ἡλιούπολεως (Λευκ. 2), 3ον Ἡλιούπολεως.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧ. ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Α' Βελβεντοῦ Κοζάνης, 12ον Δράμας, 1ον Εὐόσμου Θεσ/νίκης, Θάσου, 43ον Θεσσαλονίκης, 51ον Θεσσαλονίκης, Κομνηνῶν Ἑορδαίας, Πέρης Καβάλας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

2ον Βόλου, Α' Δεσκάτης Ἐλασσόνας, 1ον Λαρίσης (Λευκ. 11), Ν. Ἀγχιάλου Μαγνησίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Καλλιφωνίου Καλαβρύτων, Κυπαρισίου Λογχανίου Λακεδαιμόνος, Ν.

Μανολάδος Λεχαινῶν, 2ον Πατρῶν, Α' Χώρας Πυλίας, Β' Χώρας Πυλίας.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Αγ. Ἰωάννου Θηβῶν

ΝΗΣΟΙ

3ον Χίου, 8ον Χίου, Οἰνουσσῶν Χίου «Ἀπόστ. Παῦλος».

ΚΡΗΤΗ

Δημ. Σχολ. Λυκείου «Κοραῆς» Ἡρακλείου, 2ον Ἱεραπέτρας, 3ον Ἱεραπέτρας, Κεντρικοῦ Ἱεραπέτρας, Κάτω Χωρίου Ἱεραπέτρας, Μάζης Ἀποκορώνου Χανίων, Α' Νεαπόλεως Μεραμβέλλου, Ὁρεινοῦ Ἱεραπέτρας, Ρούσσας Ἐκκλησίας Σητείας.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ζ' Θηλέων (τάξ. ΣΤ') (Λευκ. 2), Θηλέων Ἀμαρουσίου (Λευκ. 8), Κορωπίου Ἀττικῆς.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γ' Ἀρρένων, Γ' Θηλέων, ΣΤ' Μικτὸν Καστέλλας, Λύκειον «Ἑλληνισμὸς» (Γυμνάσιον), Ἰωνίδειος Σχολή.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀρρένων Γιαννιτσῶν, Γιάντζειον Δελμούζειον Ἀμφίσσης, Θηλέων Καλαμάτας, Μικτὸν Οἰκονομικὸν Καλαμάτας, Β' Θηλέων Λαρίσης, Πανορμίτειον Σύμης, Τήνου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧ. ΑΘΗΝΩΝ

Β' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

43ον.

Γ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

69ον.

Ε' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Α' Ἀμφιθέας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧ. ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αἰανῆς Κοζάνης, Ἀναρράχης Ἑορδαίας, Ἀμυγδαλέας Κοζάνης, Γαζώρου Φυλίδος, Ὁσσης Λαγκαδᾶ, Πετραίας Ἐδέσσης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἀρφαρῶν Καλαμάτας, Βλαχιώτη Μολάων, Κροκεῶν Λακεδαιμόνος, Μυρτέας Μολάων, Νεαπόλεως Μολάων.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Κομποτίου Ἀρτης, Ράμιας Ἀρτης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Καλλιθέας Θηβῶν.

ΝΗΣΟΙ

Β' Ἀργοστολίου, Ὁλοποτάμου Χίου, Θυμιαῶν Χίου, 3ον Καρδαμύλων Χίου, 7ον Χίου.

ΚΡΗΤΗ

Βαϊνιάς Ἱεραπέτρας, Πετροκεφαλίου Ἡρακλείου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γυμνάσιον Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Ν. Σμύρνης.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Δ' Ἀρρέν. Θεσσαλονίκης, Θηλ. Πύργου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧ. ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Γαλήνης Λαγκαδᾶ, Σκύδρας Ἐδέσσης.

ΘΡΑΚΗ

Κομάρων Ὁρεστιάδος, 5ον Ξάνθης, Α' Σουφλίου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ε' Ἀμαλιάδος, Λαδᾶ Καλαμάτας, Τρύπης Λακεδαιμόνος.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

22ον Βόλου, Διασέλλου Τρικάλων, Α' Καρδίτσας, Στουρναρείων Τρικάλων.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Βίκου Κονίτσης, Παχυκαλάμου Ἀρτης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

7ον Ἀγρινίου.

ΝΗΣΟΙ

Κεραμίου Λέσβου, Παραδεισίου Ρόδου, Τσουκαλάων Λευκάδος.

ΚΡΗΤΗ

Φινοκαλιᾶς Μεραμβέλλου.

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Κρουονερίου Κορινθίας.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἀργυροτόπου Παραμυθίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἀσσοῦ Κορινθίας, Πλατάνου Λακωνικῆς.

Ὁ Πρόεδρος κ. Κωνσταντῖνος Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἀνωτέρους Ἐκπαιδευτικούς.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού εξυπηρέτησε διά των διαφόρων Υπηρεσιών του κατά τον λήξαντα μήνα Οκτώβριον 9.046 ασθενείς και τραυματίες, εκ των οποίων 1.152 εξηκριβωμένοι περιπτώσεις ησφαλισμένων Ι.Κ.Α. Οι εξυπηρετηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

α) Τραύματα, κατάγματα 4.613 β) Παθολογικά νοσήματα 3.432 γ) Λοιπαι περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, εγκαύματα κ.λ.π.) 1.001

Χαρακτηριστικαί περιπτώσεις

Δηλητηριάσεις τροφικά, φαρμακευτικά 151. Δηλητηριάσεις διά μονοξειδίου του άνθρακος 3. Καρδιολογικά νοσήματα 357. Λοιμώδη νοσήματα 32. Εγκαύματα 125. Μέθη 71. Ηλεκτροπληξία 3. Παροχή διά του άσυρμάτου ιατρικών οδηγιών εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη των πληρωμάτων των 44. Το Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους φιάλας αίματος 250.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ο Ίρλανδός Ε.Σ.Ν. εκφράζει τας εύχαριστίας του προς τον ήμέ-

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Βαρδαλάκης Ιωάν. Δημ. Σχ. Καστάνου Σελίνου

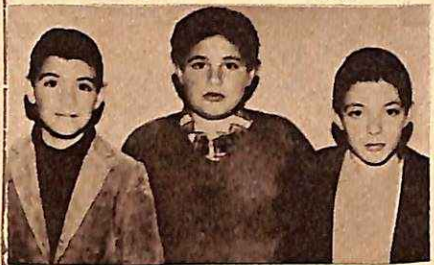
Κυριακίδης Γεώργ. Δημ. Σχ. Λιβαδίων Χίου

Μουτζίκη Μαρία, 2ου Δημ. Σχ. Άργους Ορεστικού

Βαγγελής Κων)νος Δημ. Σχ. Μικρού - Παπύγκου-Κονίτσας

Άρβανίτου Ιωάν., Ταλαίπωρος Ιωάν., Στάθινας Ηρακλής. Δημ. Σχολ. Παγώνδου Σάμου

Ζωσιμάς Δερματζάκης Δημ. Σχ. Παλαιοχώρας Χανίων

Κορνελάκης Γεώργ. 24ου Δημ. Σχ. Ηρακλείου Κρήτης

Ηγουμενάκης Χαρ. Δημ. Σχ. Άποστόλου Πεδιάδος

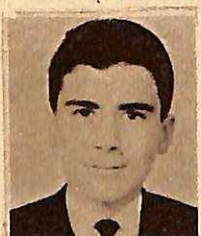
Καλαβρός Ιωάννης Οίκ. Γυμν. Καλύμνου

Παπαδάκης Έμμ. Οίκ. Γυμν. Καλύμνου

Κουτελής Ιωάννης Οίκ. Γυμν. Καλύμνου

Λάμπος Αντώνιος Οίκ. Γυμνάσιον Καλύμνου

Άσκοζυλάκης Κωνσταντίνος 1ου Δημ. Σχολ. Τυμπακίου

Άνευρον χρήματα και αντικείμενα και τὰ παρέδωσαν εις τούς δικαιούχους

UNCLE ARTHUR

ΑΓΓΕΛΟΙ ΧΩΡΙΣ ΦΤΕΡΑ

Η Πέγκυ και η μεγαλύτερή της αδελφή έβλεπαν τὸ έξώφυλλο ενός καινούργιου βιβλίου πὸ παρίστανε έναν άγγελὸ νὰ στέκεται πίσω ἀπὸ δυὸ μικρὰ παιδιὰ, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὰ προστατεύσῃ καθὼς προχωροῦσαν πρὸς τὸ χεῖλος ενός γκρεμοῦ.

— Πόσο ὠραία εἶναι αὐτὴ ἡ ζωγραφιά, εἶπε ἡ Πέγκυ στὴν ἀδελφή της καθὼς ἐκύτταζε τὸ έξώφυλλο.

— Βλέπεις; εἶπε ἡ μεγάλη της αδελφή. Μαζεύοντας ἄνθη τὰ παιδιὰ αὐτὰ παραπλανήθησαν μακριὰ ἀπ' τὰ σπίτια τους κι ἔφθασαν μπρο-

N. ΛΥΤΡΑ — «ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ» (Άπόσπασμα)

στά στὸ γκρεμό. Ἀκόμη ἓνα βηματάκι καὶ θὰ πέσουν νὰ σκοτωθοῦν.

— Ὁ ἄγγελος ὅμως, δὲν θὰ τ' ἀφήσῃ νὰ πέσουν, εἶπε ἡ Πέγκυ. — Ὅχι! εἶπε ἡ ἀδελφή της. Ὁ Θεὸς ἔστειλε ἄγγελο στὴν κατάλληλη στιγμή, γιὰ νὰ τὰ σώσῃ.

— Ὅταν θὰ στρέψουν πίσω τὸ πρόσωπο νὰ δοῦν τὸν ὠραῖο σωτήρα τους ἄγγελο θὰ αἰσθανθοῦν βέβαια εὐτυχισμένα. Δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ὅχι. Δὲν θὰ τὸν δοῦν.

— Γιατί ὄχι;

— Γιατί οἱ ἄγγελοι χάνονται μόλις κάμουν καλὲς πράξεις...

— Πῶς θὰ ἤθελα νὰ ἔβλεπα ἓνα ἄγγελο, εἶπε σὲ λίγο ἡ Πέγκυ.

— Θὰ τύχῃ κάποτε νὰ ἰδῇς, ἀπάντησε ἡ ἀδελφή της, γιατί κάθε φορὰ πὸ μᾶς ἔρχεται ὁ Χριστὸς τὸν συνοδεύουν ἀστραφτεροὶ ἄγγελοι.

— Πές μου, ποῦ βρίσκονται οἱ ἄγγελοι;

— Ἄλλοι εἶναι ψηλὰ στὸν οὐρανό, κι ἄλλοι δόγυρά μας. Ὁ Θεὸς τοὺς στέλνει νὰ μᾶς προσέχουν. Εἶναι

ἀόρατοι. Ἐμεῖς δὲ μπορούμε νὰ τοὺς δοῦμε. Ὅμως ἐκεῖνοι μᾶς βλέπουν. Ὅταν εἴμαστε καλοὶ εἶν' εὐχарιστημένοι ἀπὸ μᾶς, εἶναι εὐτυχισμένοι. Ὅταν δὲν εἴμαστε καλοὶ, κλαῖνε... Καί, ὅπως εἶπε ὁ Χριστὸς, χαίρονται κάθε φορὰ πὸ μετανοοῦμε, γιὰ τὰ σφάλματά μας.

— Ξέρεις; Τυχαίνει κάποτε νὰ μὲ φωνάξῃ ὁ ἄγγελός σου ἡ μητέρα.

— Ὅχι πολὺ συχνά...

— Μάλιστα! ἔκανε ζωηρὰ ἡ μικρή. Ἐτσι μὲ φωνάζει.

— Ἐστὼ, εἶπε ἡ ἀδελφή της. Θὰ μπορούσαμε ὅλοι μας νὰ εἴμαστε ἄγγελοι χωρὶς φτερά. Τοὺς ἄγγέλους τοὺς φανταζόμαστε καλοὺς, σπλαχνικοὺς, ἀγαπητοὺς. Ἄν ἤμασταν ἔτσι κ' ἔμελλε δὲ θὰ ἦταν παράξενο νὰ μᾶς θεωροῦν ἄγγελους. Ἀλλὰ γνωρίζεις ἐσὺ κανένα πὸ νὰ τάχῃ ὅλα αὐτὰ;

Ἡ Πέγκυ σκέφθηκε μιὰ στιγμή. Ἐπειτα εἶπε :

— Ναι! Τὴν θεία, τὴν γερόντισσα κυρὰ Ἀρθούραινα, τὴν φίλη μου τὴ Μπέσσυ, τὴν...

— Καὶ τὴ μητέρα;

— Ὁ! φυσικά καὶ τὴ μητέρα πὸ μᾶς φροντίζει καὶ μᾶς προσέχει σὰν ἓνας ἄγγελος. Ἐτσι δὲν εἶναι;

— Ναι. Κι ἀκόμη σκέψου πόσα κάνει γιὰ μᾶς ὁλημερῆς. Μαγειρεύει τὸ φαγητό μας, ἐπιδιορθώνει τὰ ρούχα μας, μᾶς περιποιεῖται ὅταν ἀρρωσταίνουμε, μᾶς βοηθεῖ στὰ μαθήματα, μᾶς χαρίζει τοῦ κόσμου τὰ πράγματα. Τίποτε δὲ θὰ μπορέσωμε νὰ κάνουμε χωρὶς τὴν μητέρα.

— Ἀ! Ναι εἶπε ἡ Πέγκυ. Ἡ μαμά εἶναι ὁ καλύτερός μας ἄγγελος καὶ παραξενεύομαι γιατί δὲν ἔχει φτερά!

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου τὸ τρίξιμο μιᾶς πολυθρόνας, κ' ἓνα κεφάλι πρόβαλε πίσω ἀπὸ μιὰ ἐφημερίδα λέγοντας :

— Κι ὁ πατέρας;

— Μὰ καὶ σεῖς, πατέρα, καὶ σεῖς... Εἶπε ἡ μεγάλη.

Καὶ ἡ Πέγκυ, χαϊδεύοντας τοὺς ὠμούς του, ψιθύρισε κοιτάζοντάς τον τρυφερὰ στὰ μάτια :

— Μόνο πὸ δὲ βγάλατε ἀκόμη φτερά...

(Διασκευὴ Γ. ΜΑΝΤΑ)

ΕΝΑ ΧΡΕΟΣ

Ἐχομεν καὶ ἐφέτος πολὺς αἰτήσεις διὰ βοήθειαν ἀπὸ Σχολεῖα τῆς υπαίθρου. Ἐν τῶν πρωτίστων καθηκόντων ὄλων, ἰδίᾳ δὲ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, εἶναι νὰ ἔρχονται ἀρωγοί, πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοήθειας. Τὰ Χριστούγεννα καὶ ἡ Πρωτοχρονιά παρέχουν εὐκαιρίαν ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων φιλαλληλίας πρὸς τοὺς πάσχοντας συνανθρώπους μας.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται ἐδημιούργησαν μακρὰν καὶ ὠραίαν παράδοσιν μὲ τὴν συνεχῆ φροντίδα διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν συναδέλφων των. Πιστεύομεν ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστοῦ γεννα θ' ἀποστείλουν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Ε.Ε.Σ. (Πειραιῶς 81) ρούχα, παπούτσια, παιγνίδια, πὸ δὲν τὰ χρειάζονται, καθαρὰ καὶ περιποιημένα, γραφικὴν ὕλη, βιβλία παιδικά, φαρμακευτικὸν ὕλικόν (γάλας, βαμβάκι κ.λ.π.) διὰ νὰ προωθηθοῦν, πρὸς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους προορίζονται.

Ἡ χειρονομία αὐτὴ, πὸ τιμὰ τοὺς δωρητάς, θὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀπόρους Ἕλληνοπαῖδας τῶν ἀπομακρυσμένων χωρίων τῆς Πατρίδος μας καὶ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν. Περιττὸν νὰ τομίσωμεν πόσον ἐκτιμῶνται τοιαῦται εὐγενεῖς πράξεις ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς Νεότητος τῶν ἄλλων χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνημερώνονται ἐπὶ τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ προσφορὰ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μας θὰ εἶναι πλουσιωτέρα τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. εὐχεται πρὸς αὐτοὺς ὁλοψύχως Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχές τὸ Νέον ἔτος.

Λτόν 'Ερυθρό Λτανρό

Γέννημα - θρέμμα πόνου περισσοῦ,
ἀγάπης, καλωσύνης καὶ συμπόνιας
ἀνθρώπου - ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ
σ' ὥρα φρικτῆς σφαγῆς καὶ καταφρόνιας,

χαρὰ κ' ἐλπίδα γίνεται παντοῦ
ὅπου ὁ σκληρὸς ὁ πόνος περισσεύει.
Θερμαίνεις τὸ καλύβι τοῦ φτωχοῦ
καὶ τὶς πληγὲς τὸ χέρι σου γιατρεύει.

Γι' αὐτό, μὲ ὑπερηφάνεια περισσή,
στρατιώτης σου πιστὸς κ' ἐγὼ θὰ γίνω,
θὰ τρέχω πάντα ὅπου προστάξεις Σὺ
κι ἀπ' τὸ ὑστέρημά μου θὰ Σοῦ δίνω.

ΗΛΙΑΣ Π. ΖΑΝΝΕΤΟΣ

Η ΦΑΤΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΑ - ΛΕΝΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 4)

Θὰ σὲ πᾶω ἐγὼ νὰ ψωνίσῃς κάτω, ὅ,τι πρέπει! Κι ὅσο
γιὰ τὴ φάτνη, ἄ, τώρα θυμήθηκα! Πουλᾶμε κατὶ
μικρὲς φάτνες, ὅμοιες σχεδὸν μ' αὐτὴ πού εἶδες,
ἀλλὰ μικρότερες, γιὰ νὰ μπορῆς νὰ τὶς βάζῃς ὅπου
θέλεις! Κ' εἶναι φάτνες φτηνές, κάνουν πενήντα δραχμὲς
ἢ μία! Μπορεῖς ν' ἀγοράσῃς κάμποσες ἀπ' αὐτές,
καὶ νὰ τὶς χαρίσῃς σὲ πολλὰ παιδιὰ! Δὲν πειράζει
πού δὲν ἔχεις τὴ μεγάλη! "Αμα τὴ σκέπτεσαι, θὰ
εἶναι σὰ νὰ τὴν ἔχῃς...

"Ὅλα αὐτὰ τῆς τὰ ἔλεγε ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος
καθὼς τῆς ἔδειχνε τὶ ἔπρεπε νὰ διαλέξῃ μέσα ἀπὸ
τὸ πλῆθος τῶν παιγνιδιῶν. Κ' ἔπαιρνε τοῦτο ἢ κερά-
Λένη κ' ἔπαιρνε καὶ τ' ἄλλο, κι ἄρχισε νὰ παρηγο-
ριέται καὶ μάλιστα νὰ χαίρεται πού θᾶγε νὰ μοιράσῃ
κι αὐτὴ στὸ χωριὸ τόσα παιγνίδια. Γιὰ κοίτα! Κρατᾷ
τώρα στὰ χέρια τῆς δυὸ τεράστιες σακούλες γεμάτες!
Μάλιστα ἀπὸ τὴ μιὰ προβάλλει τὸ ξανθὸ κεφαλάκι
μιας κούκλας, πού ὁλόκληρο τὸ πρόσωπό τῆς εἶναι
ἐνα χαμόγελο κ' οἱ γαλάζιες χαντρίτσες τῶν ματιῶν
τῆς εἶναι σὰ νὰ λένε. «Πόσο χαίρομαι πού θὰ πᾶω
στὸ χωριό, νὰ μὲ παίξῃ κανένα κοριτσάκι». — «Πᾶμε
τώρα νὰ πάρῃς καὶ τίποτα παπουτσάκια καὶ μωρου-
διακὰ καὶ μάλλινα γάντια καὶ ἄλλα χρήσιμα πραγμα-
τάκια γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ γιὰ τὰ σπίτια. Κι ἄκου κι
αὐτὸ πού θὰ σοῦ πῶ, κυρούλα μου: 'Ο Χριστοῦλης,
γιὰ νὰ γεννηθῇ, δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τόσο μεγάλες
φάτνες. Παντοῦ, καὶ στὴν πιὸ μικρὴ φάτνη, μπορεῖ
νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός. Γιατὶ ὁ Χριστός εἶναι Θεὸς
καὶ ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρών!» πρόσθεσε ὁ
ὑπάλληλος.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ μεγάλο ἐμπορικὸ καταφορτω-
μένη ἢ κυρά-Λένη, στάθηκε μιὰ στιγμή νὰ δῇ γιὰ
τελευταία φορὰ τὴ μεγάλη, λαμπρὴ φάτνη, καὶ νὰ
τὴν ἀποχαιρετίσῃ. Καὶ καθὼς τὴν κοίταζε, τῆς φάνη-
κε — ἔτσι διηγήθηκε ἀργότερα στὸ χωριό — πὼς ὁ
Χριστὸς τῆς χαμογελοῦσε καὶ πὼς ἐνα ἀπὸ τὰ βόδια
πού κουνούσαν ὀλοένα τὸ κεφάλι τους, τὸ ἔστρεψε
πρὸς αὐτὴ σὰ νὰ τῆς ἔλεγε μὲ τὸ κούνημα: «ναί,
ναί, καλὰ ἔκανες κυρά-Λένη. 'Ο Χριστὸς παντοῦ
χωρεῖ».

Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Θεὸς δὲ φέρνει ὁ χρόνος

Πολλὲς φορὲς ἔχει συμβῇ, παιδάκια μοναχὰ τους
ἐνα ψαλίδι νὰ βρουνε καὶ ξάφνου νὰ κοποῦνε,
ἢ ἐνα κάποιο φάρμακο, πού βρέθηκε μπροστά τους,
ν' ἀπλώσουν νὰ τ' ἀρπάξουνε κι ἀμέσως νὰ τὸ πιοῦνε.

Κι ἀκόμα μὲ βραστὸ νερὸ πολλὰ ζεματιστήκανε,
μιὰ κατσαρόλα πιάνοντας, πού στὴν κουζίνα βρόηκανε.

Καὶ μερικά, ὅταν μόνά τους
τ' ἀφήκαν οἱ μεγάλοι,
στὸ πυρωμένο κάθισαν
ἀπάνω τὸ μαγγάλι.

Λοιπόν, δὲν πρέπει τὰ μικρὰ νὰ μένουνε μονάχα.
Πρέπει κοντὰ σας πάντοτε νὰ τᾶχετε ἐπιμόνας.
Ποτὲ μὴν πῆς «γιὰ μιὰ στιγμή, καὶ τί θὰ πάθουν
τάχα»,
γιατὶ ἡ στιγμή φέρνει συχνὰ ὅσα δὲ φέρνει ὁ χρόνος.

(Α.Β.) Ο ΠΑΠΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

— 76 ΚΕΛΙ —

Δύο τῆς σούπας κονταλιὲς
μελιοῦ, καλὰ παιδάκια,
σᾶς ὠφελοῦνε ὅσο δυὸ
τῆς κότας ἀγγούλακια.

Μὰ κι ἄλλες χάρες μέσα του τὸ μέλι ἀκόμα κλείνει.
Τὸ βράδυ μὲ ἀνθόνερο ὕπνον ὥραϊο δίνει
καὶ στὴ δυσκοιλιότητα, παιδιὰ μου ἀγαπημένα,
μέλι μὲ φρέσκο βούτυρο πάντα εἶν' ἐνα κ' ἐνα!

(Α.Β.) Η ΓΙΑΓΙΑ

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Οἱ 'Ερυθροσταυριῖτες μας πού στέλνουν χειρό-
γραφα γιὰ τὴ στήλη συνεργασίας, δὲν πρέπει νὰ
γράφουν ἀπὸ τὶς δυὸ ὀψεις τοῦ χαρτιοῦ, γιατί
δυσκολεύουν τοὺς τυπογράφους. Διαβάζομε μό-
νον ὅσα κείμενα εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὴν μιὰν ὀψη.

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΙΑΠΩΝΙΑ

"Ενας τυφλὸς φοιτητὴς στὸν ὁποῖον ἀπενεμήθη
τὸ πρῶτο βραβεῖο

ΓΑΛΛΙΑ

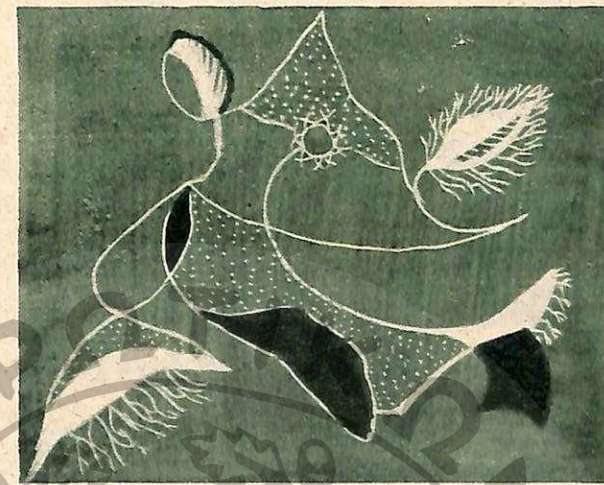
"Εκκολαπτόμενος καλλιτέχνης

ΓΑΛΛΙΑ

Ζωγραφικὴ ἐνὸς μαθητοῦ 8 ἐτῶν

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

Σύνθεσις μιᾶς 10ετοῦς μαθητρίας

ΓΑΛΛΙΑ

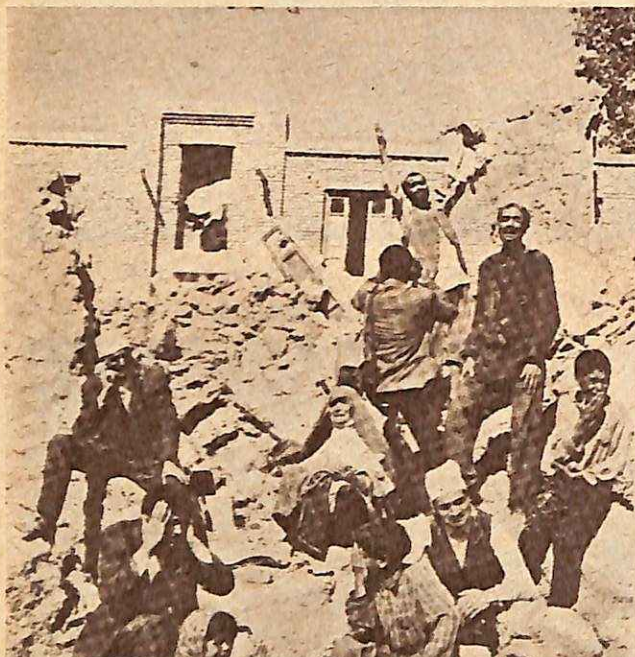

"Ενας μαθητὴς 11 ἐτῶν ἐφιλοτέχνησε τὸν πίνακα
αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεσε ἐνθουσιώδεις κρίσεις

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

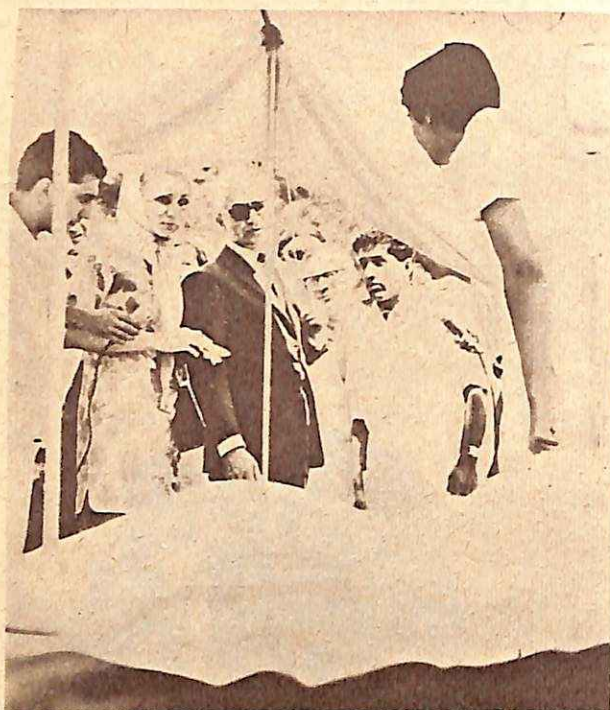
Η ΠΕΡΣΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΚΑΙ Ο Ε.Σ.

Οι λεπτομέρειες που δημοσιεύει το πλούσια εικονογραφημένο περιοδικό του «Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών» σχετικά με τις φυσικές καταστροφές στη Μέση Ανατολή, κυριολεκτικότερα στο Πακιστάν, είναι συνταρακτικές όσο και διδακτικές. Ειδικά οι οργανώσεις του Έρυθρου Σταυρού, ύστερα από τη θεομηνία που προκάλεσε τελευταία τρομακτικός κυ-

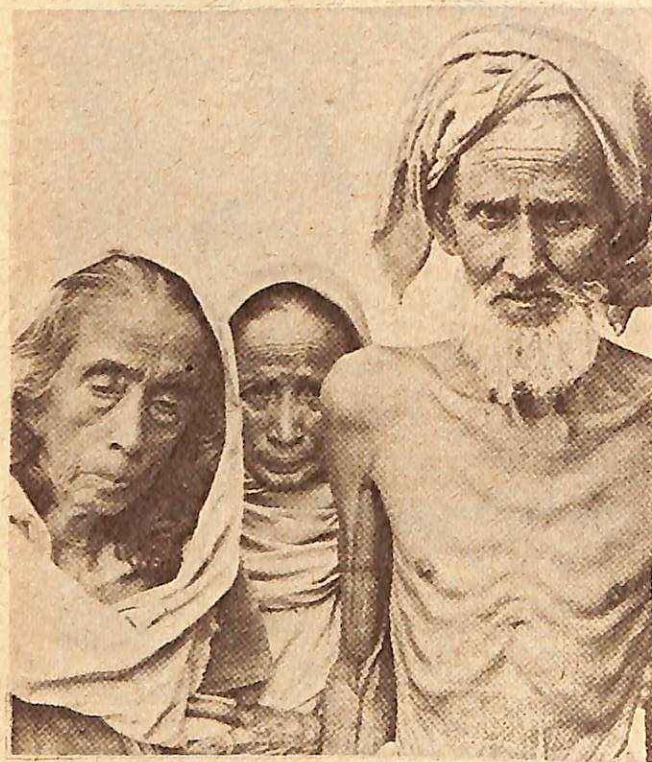

Από την περσική τραγωδία: Θύματα της θεομηνίας σ' ένα χωριό του «Βουνού του Παραδείσου».

κλών στη χώρα αυτή, έκριναν σκόπιμο να μελετήσουν, όσο γίνεται, τα γενεσιουργικά αίτια τέτοιων καταστροφών. Επειδή οι ζημιές, τόσο σε ανθρώπινες ζωές όσο και σε υλικά αγαθά, εστάθησαν μεγάλες, το δλο ζήτημα έμελετήθηκε συστηματικά επί 18 ολόκληρους μήνες. Με τη μελέτη αυτή ασχολήθηκαν οι διευθύνοντες τον Έρυθρο Σταυρό του Πακιστάν και αντιπρόσωπος έντεταλμένος του σονηδικού Έρυθρου Σταυρού, ο κ. Σβέντλουντ, που ενεργούσε και ως έντεταλμένος του Συνδέσμου Ε.Σ. Ο κ. Σβέντλουντ είναι ειδικευμένος στον προγραμματισμό και στην οργάνωσι της βοήθειας σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών. Οι εικόνες που δημοσιεύονται εδώ δείχνουν πόση σημασία δίνουν οι κύκλοι του Ε.Σ. στη συστηματικοποίησι της σχετικής έρευνας. Φοιτηται και άλλοι έθελονται του Ε.Σ. περιώδευσαν τους κυκλωνοπλήκτους τόπους και έτεκονώνησαν με τον πληθυσμό και προσπάθησαν να διαγνώσουν τον χαρακτήρα του φυσικού αυτού φαινομένου, τα συμπτώματα, τον βαθμό των ζημιών και της φθοράς που προκαλεί. Σήμερα ένα μέλος της οργάνωσης αυτής διαθέτει μικρή ραδιοφωνική συσκευή της τσέπης (τρανζίστορ), που του επιτρέπει να ακούη τις προειδοποιήσεις που αναγγέλλουν το ξέσπασμα των

Ο αυτοκράτωρ και η αυτοκράτειρα του Ιράν επισκέπτονται σεισμοπλήκτους του Καραχέν, που στεγάζονται σε σιηνές του Έρυθρου Λεόντος και Ήλιου.

Οι ωραίες στη δραματικότητά τους αυτές μορφές, είναι από τα θύματα του κυκλώνα, αυτού του «τίγρι», όπως τονώνόμασαν.

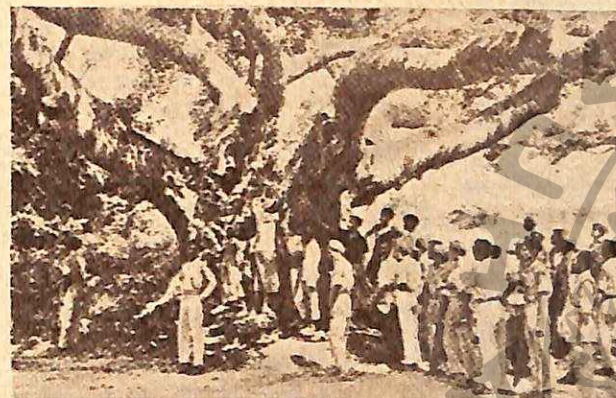
κυκλώνων. Επίσης έχει στη διάθεσί του οεισήνα για να ήμπορη ο ίδιος να σημαίνει συναγεμμό.

Το επόμενο στάδιο, που προβλέπεται για το ερχόμενο φθινόπωρο, θα είναι η εγκατάστασι συστήματος

Μητέρα και παιδί Ινδιάνικης φυλής από το Όνταριο του Καναδά.

«ραντάρ» που θα παρέχη τη δυνατότητα να «έξιχνιάζονται» οι κυκλώνες. Η εγκατάστασις αυτή έστολχισε διακόσιες χιλιάδες δολάρια, δηλαδή έξι εκα-

Συνεργείο μελετών του Ε.Σ. του Πακιστάν εξετάζει τις δυνατότητες που παρέχει για τις πρώτες βοήθειες το πελώριο αυτό δέντρο, σωστός γίγαντας, που ήμπορεί να προσφέρει καταφύγιο σε πολυαριθμούς άστεγους κυκλωνοπλήκτους.

τομύρια δραχμές, που έδωρσε το «Σονηδικό Ταμείο βοήθειας για το παιδί».

Ο ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ Ε.Σ.

Πενήντα δυο Σαββατοκύριακα κάθε χρόνο άφιερώνουν οι νέοι του Καναδικού Ε.Σ. στην εξυπηρέτησι του κυκλείου κάποιας «έστιας» που στεγάζει παλαιούς πολεμιστάς στο Τορόντο. Στο διάστημα των

Η βραδινή ιστορία, αποτελεί μέρος της δραστηριότητος των παιδοκόμων του Καναδά: παίρνουν επάνω τους καθήκοντα του σπιτιού, όταν η άρρώστια της νοικοκυράς βγάξει από τη σειρά της την κοινωνική λειτουργία τους.

καλοκαιρινών διακοπών παίρνουν επάνω τους ολόκληρη την εβδομάδα την ύπηρεσία αυτή, σχηματίζοντας κάθε ημέρα μίαν ομάδα που αποτελείται από 12 το πολύ μέλη. Ανάμεσα στα καθήκοντά τους είναι επισκέψεις, ψυχαγωγία και βοήθεια προς το προσωπικό το επιφορτισμένο μετήν υδροθεραπεία.

20 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ε.Σ. απόνέμει τιμητικήν διάκρισιν εις τον βαρώνον Βάν Ζίλαντ, ο οποίος, επί εικοσαετίαν ήταν Διευθυντής των Οικονομικών Υπηρεσιών της Οργάνωσης.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Έρυθρός Σταυρός! Μια μεγάλη, παγκόσμια οργάνωση, που στους κόλπους της δέχεται με αγάπη και στοργή όλους τους ναυαγούς της ζωής. Τό ιδανικό του είναι η Ειρήνη. Με τις τεράστιες προσπάθειες

κάνει μεγάλη εντύπωση είναι πώς ο Έρυθρός Σταυρός ανακουφίζει και παρηγορεί τους πάσχοντες, σώζει τη ζωή αναρίθμητων ατόμων, φροντίζει για όλους χωρίς να κάνει καμιά διάκριση εθνικότητας, φυλής

ήτο κυρίως φιλανθρωπικός.

Η βροχή τώρα είχε δυναμώσει και χοντρές ψιχάλες κτυπούσαν τα τζάμια του παραθύρου. Τό πουλμαν κυλούσε επάνω εις τους λασπωμένους από την βροχή δρόμους. Και να που σε λίγο φθάσαμε.

Η βροχή είχε δυναμώσει πολύ και για αυτόν τον λόγον τρέξαμε όλοι μέσα εις την αίθουσαν του Όρφανοτροφείου. Αφού αντιηλάξαμε χαιρετισμούς, άρχισαμε τὸ πρόγραμμα μας: Τρεῖς μαθηταὶ ἀπήγγειλαν διάφορα ποιήματα. Κατόπιν ἤρχισαν αἱ ἀπαγγελίαι ἐκ μέρους τῶν μικρῶν ἀδελφῶν μας, πού βραβεύθησαν διὰ εἰδικοῦ βραβείου. Ἐπειτα ἐψάλαμεν μερικὰ θρησκευτικά καὶ πατριωτικὰ τραγούδια καὶ ἕνας ἐκ τῶν παρευρεθέντων μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως ἐτραγουδῆσεν ὁ μόνος δύο θρησκευτικὰ ἄσματα. Ἐχειροκροτήθη θερμότατα. Τέλος τρεῖς μαθηταὶ με ἐπικεφαλῆς τὴν καθηγήτριαν ἤρχισαν τὴν διανομὴν τῶν διαφόρων γλυκισμάτων, βουτημάτων καὶ ἐντύπων. Δὲν μπορεῖτε νὰ φανταστήτε τὴν χαρὰν τῶν μικρῶν μας ἀδελφῶν. Τὰ πρόσωπα ὅλων ἔλαμπαν ἀπὸ ἕνα συναίσθημα χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως. Ἐνοιώσαν ὅτι δὲν εἶναι μόνοι εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἦλθε ὁμως καὶ ἡ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ. Παρ' ὅλη τὴν δυνατὴ βροχὴ πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρά μας ἀδέλφια βγήκαν νὰ μᾶς καληνυχτίσουν.

Ὅταν ἐφθάσαμε εἰς τὸ σημεῖον ἀπ' ὅπου εἶχαμε ξεκινήσει διαλυθήκαμε ἱκανοποιημένοι, διότι εἶχαμε ἐκπληρώσει ἕνα Χριστιανικὸν καθήκον.

ΑΡΙΣΤ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Γ' τάξ. ΙΔ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΑΙΓΑΓΡΟΣ

Κάθε λαὸς ἔχει τὸ σύμβολό του, πού σ' αὐτὸ βρίσκουν προσωποποιήσιν τὰ ἰδανικά του. Ἡ Ἑλλάδα σὰν σύνολον ἔχει σύμβολο τὴν Σημαία. Ἡ Κρήτη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σημαίαν, ἔχει σύμβολο τὸν κρητικὸν Αἰγάγρο, τὸ ὠραῖο ἀγρίμι

πού συναντᾶμε στὰ περήφανα Σφακιανὰ βουνά.

Τὸ γέννησε ἡ φύσις ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μίνωος, γι' αὐτὸ τὸ βρίσκομε σὲ πολλὰς Μινωϊκὰς παραστάσεις. Ἦταν τὸ καμάρι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ στοὺς μετέπειτα αἰῶνες. Καὶ ἔγινε τὸ ζωντανὸ σύμβολο, πού τὸ συναντούσαμε στολίδι ζωντανό, στίς Κρητικὰς πεδιάδες. Ἡ ἀπληστία ὁμως πολλῶν κυνηγῶν, πού δὲν διστάζουν νὰ τὸ σκοτώσουν γιὰ λίγα κιλά κρέας, τὸ 'κανε νὰ μισήσῃ τὴν ζωὴν τῆς πεδιάδος. Καὶ τὸ συναντᾶμε σήμερον πάνω στὰ Σφακιανὰ βουνά. Ἐκεῖ, μόνο του, χαίρεται τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν μπορεῖ νὰ ζῇ σκλαβωμένο αὐτὸ στὴν ψυχὴ με τοὺς ἀδούλωτους Κρητικούς.

Κ' ἐκεῖ ὁμως, στὰ ἀπρόσιτα φαράγγια πού ζῇ τὸ ἀγρίμι, φθάνουν πολλοὶ κερδοσκόποι κυνηγοὶ καὶ τὸ ἀφανίζουν. Ἐχει ἀνεπτυγμένο τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, γι' αὐτὸ καὶ ποτὲ δὲν πέφτει ζωντανὸ σὲ χέρια ἀνθρώπων. Καὶ ἂν τραυματισθῇ, θὰ πέσῃ σὲ κάποια χαράδρα, προτιμώντας τὸν θάνατο ἀπὸ τὴν σκλαβιά. Κ' ἔτσι τὸ ὠραῖο μας σύμβολο κινδυνεύει νὰ ἐξαφανισθῇ.

Ὅλοι οἱ τουρίσται πού ἦρθαν στὴν Κρήτη γύρισαν στὸν τόπο τους κ' ἔγραψαν τὰ καλύτερα λόγια γι' αὐτό. Οἱ φίλοι τοῦ ἀγριμιοῦ γιὰ νὰ τὸ σώσουν τὸ πῆγαν σὲ τρία μικρὰ νησάκια πού εἶναι μπροστὰ στὴν Κρήτη, τὴ Θοδωροῦ, τὴ Ντία καὶ τοὺς Ἁγίους Προστάτες. Ὅλοι λυποῦνται τὸν βασιλιά τῶν βουνῶν βλέποντάς τον νὰ τριγυρνᾷ τώρα σὲ αὐτὰ τὰ ξερονήσια, κοντὰ στὴ θάλασσα. Ἐκεῖ τὸ νερὸ τῆς στέρνας καὶ τὸ ἥμερο χορτάρι τὸν κάνουν νὰ μαραζώνῃ. Πρέπει νὰ τὸ ἀφήσωμε τὸ περίφημο ἀγρίμι νὰ ζῇ ἐλεύθερο στὰ βουνὰ τῆς Κρήτης. Πρέπει νὰ μὴν τὸ κυνηγᾶμε. Νὰ μὴν ἐπιτρέπουμε στοὺς ἄλλους νὰ τὸ κυνηγῶν. Ἐτσι μόνο τὸ ζωντανὸ μας σύμβολο θὰ διασωθῇ καὶ θὰ μᾶς τιμᾷ καὶ θὰ μᾶς γοητεύει με τὴς χάρες του. Καὶ ἡ Κρήτη θὰ κερδίῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς τουρίστες πού θὰ ῥχωνται νὰ τὸ θαυμάσουν.

ΖΑΜΠΙΑ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΚΗ

Στ' τάξις Μονοθεσίου Δημοτ. Σχολ. Ἀγίου Ἰωάννου Σφακίων

Χριστουγεννιάτικο

Ἡ γιὰγιά μας ἡ καλὴ ἄρχισε τὴν ἱστορία: «Χρόνοι πᾶνε πιά πολλοί. Ἡ Παρθένος ἡ Μαρία σ' ἕνα σπήλαιο ταπεινὸ γέννησε τὸ Λυτρωτὴ μας. Ἀγγελοὶ ἀπ' τὸν οὐρανὸ καὶ βοσκοί, πού κατεβήκαν σαστισμένοι, ἀπ' τὰ βουνὰ ἔψελναν τὸ ὄσαννά. Καὶ τρεῖς Μάγοι, ὠδηγημένοι ἀπὸ ἕν' ἄστρο λαμπερὸ πῆγαν νὰ προσκυνήσουν τῆς ἀγάπης τὸ Θεό. Κ' ἔλαμπεν ἡ ἁγία νύχτα, θεῖα ἀκούγονταν βιολιά καὶ τὰ πλάσματα ὅλα ὕμνοῦσαν τὸν Αἰώνιο Βασιλιά...»

ΝΙΚ. Σ. ΧΡΟΝΗΣ

Διδάσκαλος

*

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ

Δὲν εἶναι ὁμορφο παιδιὰ μου αὐτὸ τὸ σχέδιο; Θέλετε νὰ τὸ ζωγραφίσετε κι ἐσεῖς; Ἄν ναι, πάρτε τὸ μολύβι σας κι ἕνα ἄσπρο φύλλο χαρτί καὶ βάλτε ἐμπρός. Προσέχετε ὁμως: Πρέπει νὰ τὸ ζωγραφίσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος με μὴ μονοκοντυλιά. Δηλαδή χωρίς νὰ ση-

κώσετε τὴ μύτη τοῦ μολυβιοῦ σας οὔτε μίαν φορά. Βέβαια μπορεῖ νὰ μὴν τὸ πετύχετε με τὴν πρώτη φορά. Ὅμως ἐσεῖς θὰ ἐπιμένετε. Καὶ θὰ δῆτε πῶς, μετὰ ἀπὸ μερικὰς φορές, ὅχι μονάχα θὰ μπορήτε νὰ φτιάξετε, ἀλλὰ θὰ τὸ ζωγραφίσετε ἀπ' ἔξω. Χωρὶς νὰ τὸ βλέπετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΕΥΘ. ΝΤΟΥΡΟΥ
Μαθ. Α' Δημοτ. Σχολείου Πύργου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Χώρα τῆς Νοτίου Ἀν. Εὐρώπης.
2. Σπίτι
3. Ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία
4. Νευρὸν, μῦς — Κωφά
5. Πάπια — Μόριον
6. Ὅμοια σύμφωνα
7. Μακρὸν σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου συλλαμβάνουν τὰ ζῶα εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν
8. Ἀρχαία πηγὴ παρὰ τοὺς Δελφοὺς, διαμονὴ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ἡμίρρευστον ἔκκριμα δένδρων
2. Αὕτῃ δὲν διαφέρει στὸ μέγεθος — Μουσικὴ νότα
3. Δίφθογγος — καὶ ἀβλαβεῖς.
4. Ὁ γεννηθεὶς ἐκ γονέων διαφορετικῶν φυλῶν — Συνεχόμενα γράμματα
5. Τὰ δύο τρίτα τῆς ἀκαίου — Πρωτεύουσα τοῦ Οὐβέτ
6. Ἐν Τούτῳ — Μουσικὴ νότα
7. Ἄνθη — Ὁ ἕκτος φθόγγος τῆς Μουσικῆς κλίματος.
8. Φρούρια.

ΚΩΝΣΤ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Έρυθροστ. Δημ. Σχ. Καλοῦ Χωρίου Σητείας

«Τοπίο». Σχέδ. ΓΕΩΡ. ΠΗΡΡΟΤΝΙΑ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς

Σειρὰ ἀναμνηστικῶν γραμματεσθμῶν, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορταστικοῦ τῆς ἐκατονταετηπλίδος τῆς συλλήψεως τῆς «Ἰδέας» τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

πού καταβάλλει, ἐλπίζει πῶς κάποια μέρα ἡ εἰρήνη θ' ἀπλωθῇ σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον. Πῶς οἱ πόλεμοι, πού εἶναι πρόξενοι καταστροφῆς καὶ ὀλέθρου, θὰ λείψουν μίαν γιὰ πάντα.

Τὸ ἔργο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἱερὸ καὶ σεβαστὸ ἀπ' ὅλους. Οἱ ἀνθρωπιστικὲς ἰδέες του καὶ τὰ ὕψηλὰ ἰδανικά του ἔχουν συγκινήσει βαθειὰ τίς καρδιὰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνο ὁμως πού σὲ ὅλους

καὶ θρησκείας. Βοηθαί ὅλους τοὺς δυστυχισμένους. Ἀπλώνει τὴν ἀνθρωπιστικὴν του δράσιν σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον. Ἀκολουθεῖ τὸ δρόμο τοῦ Θεανθρώπου. Τὸ δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπόνιας. Ὁδηγός του: ἡ θεία διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ. Ἐμβλημα του: «Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν Εἰρήνην».

ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΝΕΑΡΧΑΚΟΥ

Μαθ. Στ' τάξ. 36 Δημ. Σχολείου

ΜΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ἐκινήσαμε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, παρ' ὅλο πού σιγοψιχάλιζε, καὶ προχωροῦσαμε πρὸς τὴν περιοχὴν, ὅπου εἶχε σταθμεύσει τὸ πουλμαν.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου μας θὰ ἐκάναμε μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μας

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Ο λοχίας άνοιξε την πόρτα του Φρουρίου, βγήκε στην αυλή και βουτώντας ως το γόνατο στο χιόνι έφτασε στην αυλόπορτα.

— Άνοιξτε λοιπόν, άνοιξτε μας, φώναζαν απ' έξω.

— Αμέσως, αμέσως, απάντησε ο λοχίας Λόγκ. Μά μόλις άνοιξε την αυλόπορτα ο Λόγκ κυλίστηκε κάτω από ένα έλκηθρο, που το τραβούσαν έξι σκύλοι και πέρασε μέσα σαν άστραπή.

Ο λοχαγός Κραβαντί, ο ύπολοχαγός Χόμφων και ο δεκανέας Ζολίφ πετάχτηκαν έξω στη στιγμή,

Θωμάς Μπλάκ.

μ' όλη την παγωνιά και κοιτούσαν το έλκηθρο που μόλις σταμάτησε μπρός τους.

Ένας άνθρωπος κουκουλωμένος με γούνες κατέβηκε από μέσα.

— Το Φρούριο «Ρελιάνς»; ρώτησε.

— Ολόκληρο, αποκρίθηκε ο λοχαγός.

— Ο λοχαγός Κραβαντί;

— Εγώ είμαι. Σείς ποιός είστε;

— Ένας ταχυδρόμος της Έταιρίας. Φέρνω κ' έναν ταξιδιώτη.

— Ταξιδιώτη! Και τι θέλει εδώ;

— Έρχεται να δει τη σελήνη.

Ακούοντας αυτά τα λόγια ο λοχαγός σκέφτηκε μήπως έχει μπρός του κανένα τρελλό.

Ο ταχυδρόμος έσυρε από το έλκηθρο ένα σάκκο σκεπασμένο με χιόνι κ' έτοιμάστηκε να τον περάσει μέσα στο σπίτι, όποτε ο λοχαγός τον ρώτησε:

— Τι σάκος είν' αυτός;

— Είναι ο ταξιδιώτης μου, είπε ο ταχυδρόμος.

Ο άστρονόμος Θωμάς Μπλάκ.

— Μά είναι παγωμένος.

— Θα τον ξεπατώσω με.

Ο Θωμάς Μπλάκ μεταφέρθηκε γρήγορα στο έσωτερικό του φρουρίου. Τον έβαλαν σ' ένα δωμάτιο του πρώτου πατώματος. Μια θερμάστρα πυρωμένη σαν καμίνι έκανε τη θερμοκρασία εκεί μέσα κάπως λιγώτερο τραγική. Ο λοχαγός του έπιασε το χέρι.

Ήταν κυριολεκτικά παγωμένος. Έβγαλαν τότε τις κουβέρτες που ήταν τυλιγμένος και τότε αντίκρισαν έναν άνθρωπο περίπου πενήνταρη, παχύ κοντό, άξυριστο, με γκριζά μαλλιά. Τα μάτια του ήταν κλειστά και τα χείλη του σαν κολλημένα με

γόμα. Φαινόταν πώς μάλλον είχε διακόψει όριστικά τις σχέσεις του με τον γήινο κόσμο.

Ο Ζολίφ τον έγδυσε και άρχισε να τον στριφογυρίζει από 'δω κι από 'κει, λέγοντάς του:

— Έμπρός λοιπόν, κύριε. Έμπρός, έμπρός ή μήπως δεν έχετε σκοπό να συνέλθετε;

Αλλ' εύτυχώς ο ύπολοχαγός Χόμφων σκέφτηκε να εφαρμόσει άλλη μέθοδο:

— Χιόνι, λοχία Λόγκ, διάταξε. Χιόνι, πολύ χιόνι.

Αυτό βέβαια δεν έλειπε καθόλου από την αυλή. Και την ώρα που ο λοχίας βγήκε να φέρη χιόνι, ο Ζολίφ έγδυσε τον άστρονόμο. Το σώμα του καμμένου ήταν γεμάτο βούλες άσπρες, πράγμα που μαρτυρούσε πώς το κρύο είχε μπη για καλά μέσα του. Έπρεπε λοιπόν να ξαναφέρουν το αίμα στα παγωμένα μέρη του σώματος. Κι αυτό προσπάθησε τώρα να κατορθώσει ο Χόμφων με το χιόνι. Ήξερε ότι οι έντριβές με το «κατεψυγμένο» αυτό μάνα, που πέφτει από τον ούρανο είναι ένα κι ένα στην περίπτωση που αντίκρυζαν. Έτσι, ενώ έτριβε ο ένας απ' τη μιά, ο άλλος από την άλλη εξακολουθούσε να μουρμουρίζει:

— Μά έμπρός, κύριε, σ'ας λέω. Μην επιμένετε. Συνέλθετε, σ'ας παρακαλώ...

Είχαν αρχίσει ν' απελπίζονται πιά ότι θα μπορέσουν να τον φέρουν στις αισθήσεις του, όταν ο Θωμάς Μπλάκ έβγαλε έναν άναστεναγμό.

— Α, συνέχεται φώναξε ο Χόμφων.

— Δόξα σοι ο Θεός, είπε κι ο Ζολίφ κ' έτρεξε να φέρη πόντες.

Μόλις ήπια λίγο ο άρρωστος, τ'α μάτια του άνοιξαν, τ'α χρώματα άρχισαν σιγά-σιγά να ξαναέρχονται στα μάγουλά του, κ' ύστερα, αφού τον ξανακουκούλωσαν με τις κουβέρτες του, άνασκήωθηκε λιγάκι και ρώτησε:

— Βρίσκομαι στο Φρούριο «Ρελιάνς»;

— Μάλιστα, του απάντησε ο λοχαγός.

— Ο λοχαγός Κραβαντί;

— Εγώ είμαι. Μου επιτρέπετε να σ'ας ρωτήσω γιατί ήρθατε εδώ;

— Για να δει τη σελήνη, απάντησε πάλι ο ταχυδρόμος.

Ο Θωμάς Μπλάκ έκανε ένα επιβεβαιωτικό κίνημα.

— Και ο ύπολοχαγός Χόμφων;

— Εγώ είμαι, είπε ο Χόμφων.

— Δε φύγατε ακόμη;

— Όχι.

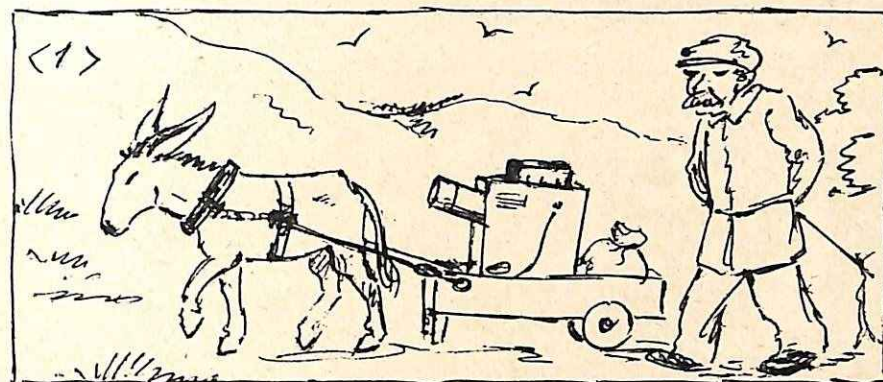
— Πολύ καλά, κύριε, είπε ο άστρονόμος. Δε μου μένει τώρα, παρά να σ'ας ευχαριστήσω και να κοιμηθώ ως αύριο το πρωί.

Διασκευή Β.

(Συνεχίζεται)

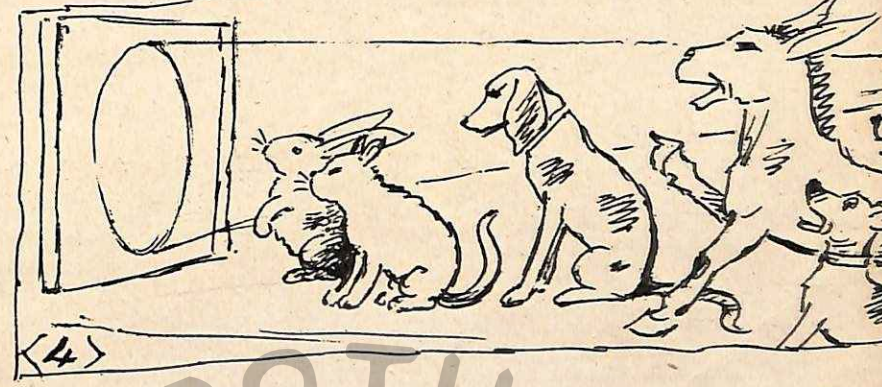
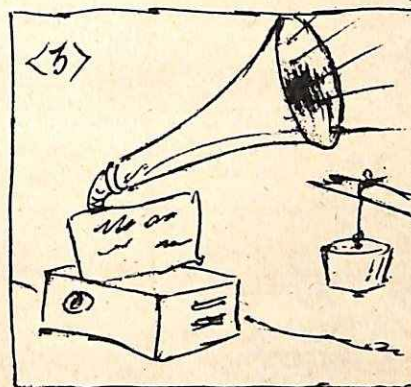
Η Ριρίκα κινηματογραφιτζής

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

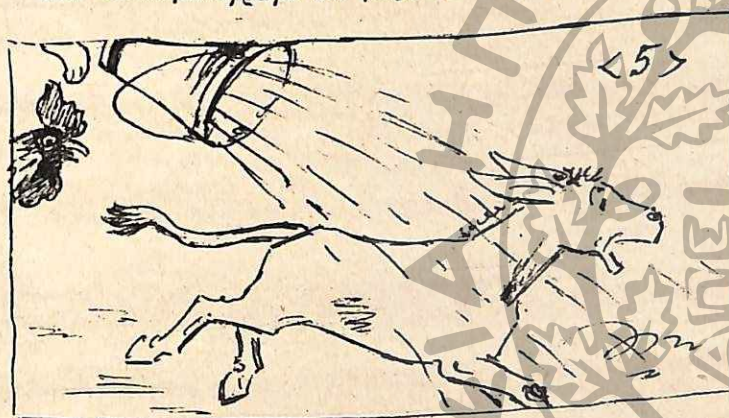
Ο μπάρμπα Λέντζος στα χωριά μάζευε παραδάκι μ' έναν κινηματογράφο και με το Ριρίκα. Και μιά βραδιά που η Ριρή στο σπίτι ήταν μονάχη, γιατί έτυχε κάποια δουλειά το αφεντικό της νάχη,

είπε, γιατί σαν άνθρωπος κι αυτή να μη δουλέψη... «Εγώ είμαι πιά έξυπνη». Και δίχως άλλη σκέψη, ως δέκα ζώα προσκαλεί την ώρα να περάσουνε, να δουν κινηματογράφο και να διασκεδάσουνε.

Όσα λοιπόν τόσο καιρό έβλεπε απ' τον αφέντη της, τώρα τ'α έκανε κι αυτή στο πρώτο τουτό γλέντι της. Μ' ένα κατσικοκούδονο λιγάκι κουδουνίζει, έναν παλιοφωνόγραφο τόν βάζει να τσιρίσει.

τους καλεσμένους δέχεται, τριγύρω σκοτεινιάζει, ανάβει το μηχανήμα κι άρχίζει να φωνάζει: — Έδω, αφέντες, βλέπετε... Βλέπετε, αφέντες, τώρα... Κ' ένα πατι: — Μας περιελάς, Ριρίκα, τόσην ώρα;

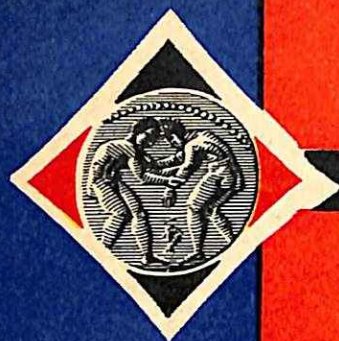

— Ναί, ξεφωνά ένας γάταρος. Όλο μ'ας λέει «βλέπετε» και τίποτα δε βλέπομε. Κι ο πετεινός: — Δεν ντρέπεται...

— Γι' αυτό μ'ας μάζεψες εδώ; Φωνάζουν κι όλα τ' άλλα, τη λούζουνε μ' έναν κουβά κι αυτή το σκάει τρεχάλα...

Κ' έτσι ή Ριρή δεν πάει πιά μ' άλλες δουλειές να μπλέξη, και για την έξυπνάδα της δε λέει ούτε λέξι.

Κ' όποτε: — Αλλοίμονο... Σε τι νάχα λαθέψει τάχα; εγώ τ'α πάντα έτοιμάσα με προσοχή σπανία. Κι αλήθεια, όλα τ'ακανε πολύ σωστά. Μονάχα... που ξέχασε στη μηχανή να βάλη... την ταινία!

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

Ο Έκδοτικός μας Οίκος επέτυχε, χάρις στον άρτιο μηχανικό του εξοπλισμό, να προσφέρει στο Έλληνόπουλο βιβλία που θα τα ζήλευαν και τα παιδιά μεγάλων και πλουσίων Κρατών. Η προσφορά αυτή του Οίκου μας είναι καθαυτό εθνική προσφορά.

Έχουν εκδοθή οι παρακάτω σειρές, έκτυπωμένες και εικονογραφημένες καλλιτεχνικώτατα, σε χαρτί άριστης ποιότητας και εξώφυλλα όφσσετ.

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΒΙΒΛΙΑ

Διεύθ.: Άλκη Κ. Τροπαιάτη

Μία πρωτότυπη σειρά από 36 διαλεχτά παιδικά βιβλία, γραμμένα όλα από Έλληνες συγγραφείς και εικονογραφημένα από Έλληνες ζωγράφους.

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΩΝ (Τόμοι 43)

Τα άθάγατα έργα των μεγαλυτέρων συγγραφέων του κόσμου σε έκλεκτες μεταφράσεις και με πλουσιώτατη εικονογράφηση από παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνες.

ΤΑ ΚΑΛΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μία σειρά από 52 παιδικά βιβλία, με τα καλύτερα έργα Έλλήνων και ξένων συγγραφέων.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ (Τόμοι 30)

Ένα όνομα — σύμβολο μέσα στον κόσμο των βιβλίων που γοητεύουν τα παιδιά, αλλά συγκινούν, ταυτόχρονα, και τους μεγάλους. Γιατί ο Ιούλιος Βέρν, δεν είναι μονάχα ο μάγος συγγραφέας που συναρπάζει με το γλαφυρό του ύφος τους αναγνώστες του. Στάθηκε, παράλληλα, κι ένας προφήτης για την εποχή του. Προφήτησε όλες σχεδόν τις σύγχρονες μεγάλες εφευρέσεις, που για τον καιρό του μονάχα σαν φαντασιωσκοπίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν. Γι' αυτό και τα βιβλία του θα διαβάζονται αιώνια.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ

Διεύθ.: Γ. Σ. Βλέσσα

Τα δέκα βιβλία που απαρτίζουν αυτή τη σειρά, είναι όλα τους προσεχτικά διαλεγμένα ανάμεσα από άριστουργηματικά στο είδος τους βιβλία, των πιο φημισμένων συγγραφέων.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η σειρά αυτή αποτελείται από 36 βιβλία και περιλαμβάνει μυθιστορηματικές βιογραφίες των διασημότερων επιστημόνων, εφευρετών, θαλασσοπόρων, εξερευνητών κλπ., καθώς και των ιστορικών εκείνων προσώπων, που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια ιστορία.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑ

(Θείας Λένας)

Τα δεκατρία βιβλία, της Θείας Λένας, που καλύπτουν με το πρωτότυπο, διδακτικό, αλλά και ψυχαγωγικό ύλικο τους, όλα τα ενδιαφέροντα των παιδιών, από την προσχολική ηλικία με το «Άκουσέ με Μαρία μου...», ως και την εφηβική ακόμα, με τη μοναδική διά τον τόπο μας δίτομη βιογραφική της Έγκυκλοπαίδεια «Χίλιες Μορφές», το υπέροχα εικονογραφημένο σε μεγάλο σχήμα βιβλίο της «Ελλάδα ή Πατρίδα μου», την «Μυθολογική Έγκυκλοπαίδεια» και το «Πρώτο μου Μυθολογικό Λεξικό».

Έκτός των παραπάνω σειρών έχουμε και πολλά άλλα βιβλία με πολύχρωμες εικόνες για μικρότερα παιδιά.

Ζητήστε από την «ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ» Κοραή 8 - Τηλ. 222.846 - Άθήναι, τον Εικονογραφημένο Γενικό Κατάλογό μας που περιέχει και σύντομη περίληψη για κάθε βιβλίο.

Τα βιβλία μας πωλούνται και σε όλα τα Βιβλιοπωλεία της Ελλάδος.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ
ΩΡΑΙΩΝ
ΚΑΙ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΩΝ:

ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΚΑΙ
ΘΡΥΛΟΙ
ΑΠ' ΟΛΟΝ
ΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ:
ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
Ο 7ος ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΑΛΚΗ ΤΡΟΠΑΙΑΤΗ
Α. ΓΙΑΚΟΥ